

Θέματα Αναπηρίας

04

Το αναπηρικό κίνημα διεκδικεί την αύξηση των κονδυλίων για την Πρόνοια και την Υγεία στον Προϋπολογισμό του έτους 2007

07

Πάνδημο αίτημα του αναπηρικού κινήματος η θέσπιση νόμου - πλαίσιο για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση των ατόμων με αναπηρία

11

Συνέντευξη Φωτεινής Τσαλικογλου

Αφιέρωμα

2007 Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών για όλους

Απασχόληση, Κοινωνικές Υποθέσεις & Ίσες Ευκαιρίες
2007 - Ευρωπαϊκό Έτος
Ίσων Ευκαιριών για όλους

2006
τεύχος 06
Αύγουστος
Σεπτέμβριος
Οκτώβριος

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ: 2021 ΚΕΜΠ.ΑΘ.
ΚΩΔΙΚΟΣ: 3411

ΑΘΗΝΑ 2006
τεύχος 06
 Αύγουστος
 Σεπτέμβριος
 Οκτώβριος

	Editorial03
	Ανάλυση: Το αναπηρικό κίνημα διεκδικεί την αύξηση των κονδυλίων για την Πρόνοια και την Υγεία στον Προϋπολογισμό του έτους 200704
	Θέσεις: Πάνδημο αίτημα του αναπηρικού κινήματος η θέσπιση νόμου - πλαίσιο για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση των ατόμων με αναπηρία07
	Συνέντευξη: Φωτεινής Τσαλίκου Φιλευσπλαχνία και Υπεκφυγή: Το αμφίσημο βλέμμα της σύγχρονης κοινωνίας απέναντι στην αναπηρία ..	.11
	Βήμα: ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΝΕΦΡΟΠΑΘΩΝ: Δυναμική παρέμβαση για τους νεφροπαθείς όλης της χώρας15
	Μία ξεχωριστή εμπειρία15
	Αφιέρωμα: 2007 Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών για Όλους20
 Απασχόληση, Κοινωνικές Υποθέσεις & Ίσες Ευκαιρίες 2007 - Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών για όλους		
	Παρουσίαση: Agenda 22: Η Στρατηγική Κατάρτισης Τοπικών Σχεδίων Πολιτικής για την Αναπηρία24
	Ευρωπαϊκά - Διεθνή Θέματα: Ψηφίστηκε η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία Νέα Υόρκη, 25 Αυγούστου 2006 ..	.27
	Αναδρομή στην διαπραγματευτική ιστορία της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες28
	Συνεργασίες: Πρωτόκολλο Συνεργασίας Ελλάδας - Βουλγαρίας για ανάπτυξη δράσεων για τα άτομα με αναπηρία σε τομείς διασυνοριακού ενδιαφέροντος31
	Η ΕΣΑμεΑ παρεμβαίνει, προτείνει, διεκδικεί...32
	Εκδόσεις: Παιδιά και Έφηβοι με Ειδικές Ανάγκες και Δυνατότητες: Σύγχρονες Τάσεις Εκπαίδευσης και Ειδικής Υποστήριξης της Στ. Πολυχρονοπούλου38

Ιδιοκτησία:
 Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία - ΕΣΑμεΑ

Εκδότης:
 Βαρδακαστάνης Γιάννης
 Πρόεδρος ΕΣΑμεΑ

Διευθύντρια:
 Χατζηπέτρου Ανθή

Αρχισυντάκτης:
 Θεωνά Άννα
Σελιδοποίηση - Διαχωρισμοί - Φιλμς:
 ΑΠΕΙΚΟΝΙΣΗ (210 6006430-1)

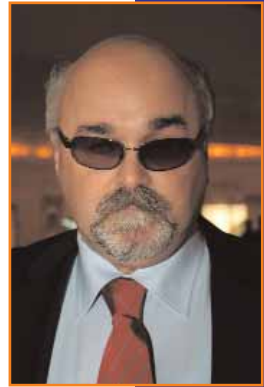
Εκτύπωση:
 ΔΕΣΜΟΣ (210 6644156)

Γραφεία ΕΣΑμεΑ:
 Μυλλέρου 1, 104 36 Αθήνα
 Τηλ. 210 - 5238961
 Fax: 210 - 5238967
 E-mail: esaea@otenet.gr
<http://www.esaea.gr>

Εκδίδεται σε 7.500 αντίτυπα και διανέμεται δωρεάν.

Σε περίπτωση αναδημοσίευσης παρακαλούμε να αναφέρετε ως πηγή το "Θέματα Αναπηρίας".

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν εκφράζουν υποχρεωτικά τις απόψεις της ΕΣΑμεΑ.

Στον απόηχο των Δημοτικών και Νομαρχιακών Εκλογών του Οκτώβρη, η δυναμική παρουσία των ατόμων με αναπηρία και των γονιών αυτών ως υποψήφιοι για τα Δημοτικά και Νομαρχιακά Συμβούλια της χώρας απέδειξε ότι οι χρόνιες και επίμονες προσπάθειες του αναπηρικού κινήματος για ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στα πολιτικά δρώμενα, απέδωσαν τελικά καρπούς, γεγονός που προσδίδει έναν πιο δημοκρατικό και κοινωνικό χαρακτήρα αφενός μεν στην εκλογική διαδικασία, αφετέρου δε στην ίδια την πολιτική ζωή της χώρας μας.

Με μεγάλη ικανοποίηση διαπιστώσαμε ότι ο αριθμός των υποψηφίων με αναπηρία στα ψηφοδέλτια των Δήμων και των Νομαρχιών παρουσίασε σημαντική αύξηση σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια και ξεπέρασε τους 150 υποψηφίους. Τα ονόματα αυτών που έχουν εκλεγεί μπορείτε να τα βρείτε στην ιστοσελίδα της Συνομοσπονδίας www.esaea.gr

Ως αναπηρικό κίνημα ευχαριστούμε όλους τους πολίτες που στήριξαν με την ψήφο τους υποψηφίους με αναπηρία της περιοχής τους, συμβάλλοντας έτσι ουσιαστικά στο να αποκτήσει η Τοπική και Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση το κοινωνικό πρόσωπο που της αρμόζει και να εγκαθιδρυθεί έτσι μία νέα τάξη πραγμάτων στην ελληνική πολιτική κονίστρα, που πλέον όχι μόνο δεν θα αποκλείει, αλλά θα δέχεται ισότιμα τα άτομα με αναπηρία, τα οποία δύνανται να συνεισφέρουν στην ποιοτική αναβάθμιση της καθημερινής μας ζωής και επιπλέον να αλλάξουν τη νοοτροπία των συμπολιτών μας αναφορικά με τον τρόπο θέασης και αντιμετώπισης της αναπηρίας.

Άλλωστε, για το αμφίσημο βλέμμα της σύγχρονης κοινωνίας απέναντι στην αναπηρία μάς μιλάει σε αυτό το τεύχος η καθηγήτρια Φωτεινή Τσαλικογλου και αναφέρει ότι "Εκείνο που χρειάζεται είναι ένα ρεαλιστικό βλέμμα, που δεν έχει να κάνει με οίκτο ή υπεκφυγή, αλλά ούτε με εξιδανίκευση ή δαιμονοποίηση της κατάστασης. Είναι ως ένα σημείο ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών, λογαριασμών ιδεολογικών τελικά". Και αυτό το ξεκαθάρισμα μπορεί να γίνει μόνο με τη συμμετοχή των ίδιων των ατόμων με αναπηρία στα κέντρα λήψης των αποφάσεων.

Επίσης, στα άρθρα αυτού του τεύχους αποτυπώνεται η πάλη για την κατάκτηση του "αυτονόητου" για τα άτομα με αναπηρία σε τομείς όπως η πρόνοια, η απασχόληση, η προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, προκειμένου η ισότιμη μεταχείριση των ατόμων με αναπηρία να γίνει πραγματικότητα.

Το περιοδικό μας είναι ανοιχτό στη δική σας άποψη και μπορείτε να μας αποστείλετε τα δικά σας κείμενα για να φιλοξενηθούν στις σελίδες του.

Καλή ανάγνωση.

Γιάννης Βαρδακαστάνης
Πρόεδρος ΕΣΑμεΑ

editorial

Το αναπηρικό κίνημα διεκδικεί την αύξηση των κονδυλίων για την Πρόνοια και την Υγεία στον Προϋπολογισμό του έτους 2007

Η συνεχιζόμενη και εντεινόμενη υποχρηματοδότηση του τομέα της πρόνοιας και της υγείας δημιουργεί συνθήκες οικονομικής και λειτουργικής ασφυξίας σ' αυτούς τους τομείς

Του Γιάννη Βαρδακαστάνη

Προέδρου της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία και του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία

Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Στατιστική Υπηρεσία τα άτομα με αναπηρία αποτελούν μια μεγάλη πληθυσμιακή ομάδα που ανέρχεται στο 9,3% του συνολικού πληθυσμού της χώρας μας. Επιπρόσθετα, βάσει μελετών προκύπτει ότι πρόκειται για μια ομάδα πληθυσμού που είναι ιδιαίτερα εκτεθειμένη στον κίνδυνο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Πιο συγκεκριμένα, το 84% των ατόμων με αναπηρία βρίσκεται εκτός εργατικού δυναμικού, το μέσο οικογενειακό εισόδημα των νοικοκυριών που έχουν ένα μέλος με αναπηρία είναι χαμηλότερο από των άλλων νοικοκυριών - αφού το ύψος των παρεχόμενων προνοιακών επιδομάτων και αναπηρικών συντάξεων είναι τόσο μικρό που δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να καλύψει ούτε τις ανάγκες που απορρέουν από αυτήν καθ' αυτήν την αναπηρία - ενώ υπάρχει άμεση συσχέτιση μεταξύ της βαρύτητας της αναπηρίας και του βαθμού φτώχειας και κοινωνικού α-

ποκλεισμού.

Η αντιμετώπιση των οικονομικών δυσχερειών και του αποκλεισμού που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία πρέπει να αποτελέσει προτεραιότητα της κυβερνητικής οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής. Σύμφωνα με την νέα προσέγγιση της αναπηρίας, η θέσπιση ισχυρής νομοθεσίας καταπολέμησης των διακρίσεων και παράλληλα η δημιουργία κοινωνικού ιστού ασφαλείας και προστασίας, μέσω του σχεδιασμού και της εφαρμογής συγκεκριμένων θετικών δράσεων, αποτελούν τα μέσα για την εφαρμογή μιας αποτελεσματικής πολιτικής άρσης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία. Η ιστορία τόσο της Ευρώπης όσο και της χώρας μας, ως ένα βαθμό, συνδέονται άμεσα με αυτό που αποκαλείται σήμερα ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο. Η Ευρώπη ανέπτυξε ισχυρές δομές κοινωνικής προστασίας σε αντίθεση με άλλες

Σε μνήμη Ηλία Σοφιανού

Αν με ρωτήσεις
για τον τόπο σου,
θα τους δείξω την
καρδιά των
συντρόφων σου...

Αν με ρωτήσεις για
τις μέρες σου,
θα τους δείξω έναν
ανθό τον Ιούνιο.

Αν με ρωτήσουν για
το μπόι σου,
θα τους δείξω τον
ξύλινο σταυρό σου.

Αν με ρωτήσουν για
τα όνειρά σου,
θα τους δείξω τον
θαμμένο σπόρο
που ανασαίνει.

Αν με ρωτήσουν για
το μνήμα σου,
θα τους δείξω
ψηλά την νύχτα
τ' αστέρια.

*Ηλίας
Μαργιόλας*

¹ Eurostat, 'Statistics in Focus 1995/10 Disabled Persons Statistical Data - 1995

² Εθνική Στατιστική Υπηρεσία Ελλάδος 2003

περιοχές του κόσμου. Αυτό το ευρωπαϊκό κεκτημένο οφείλουμε ως χώρα να το προστατεύσουμε και να το μετασχηματίσουμε με τέτοιο τρόπο ώστε να ανταποκρίνεται στις σύγχρονες κοινωνικές απαιτήσεις.

Σύμφωνα με τα παραπάνω μπορούμε να κατανοήσουμε τη μεγάλη σημασία του τομέα της Πρόνοιας και της Υγείας. Άλλωστε κύριος σκοπός της κοινωνικής πολιτικής μιας χώρας δεν είναι η ενίσχυση εκείνων των πληθυσμιακών ομάδων που κινδυνεύουν περισσότερο από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό; Στη χώρα μας όμως αυτό που παρατηρείται είναι ότι τα άτομα με αναπηρία αντί να υποστηριχθούν παραμένουν μόνιμα σε μια κατάσταση οικονομικής και κοινωνικής φτώχειας. Η χορήγηση πενιχρών επιδομάτων και συντάξεων αναπηρίας σε συνάρτηση με το συνεχώς αυξανόμενο κόστος ζωής, η έλλειψη παρεχόμενων υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας και υγείας, η ελλιπής στελέχωση των φορέων κοινωνικής φροντίδας και υγείας, η ύπαρξη ακόμη και σήμερα ιδρυμάτων ασυλικού τύπου, επιβεβαιώνουν επαρκώς αυτή τη θέση.

Ενόψει της κατάρτισης του κρατικού προϋπολογισμού του έτους 2007, το αναπηρικό κίνημα της χώρας εξέφρασε, με όλη του τη δύναμη, τα αιτήματά του για τους τομείς αυτούς. Η ανάγκη επίλυσης των χρόνιων προβλημάτων που παρατηρούνται στον τομέα της Πρόνοιας και της Υγείας αποτέλεσε αίτημα εξαιρετικής σημασίας. Παρόλο που ο κοινωνικός αποκλεισμός - στη βάση του οποίου εδρεύει η διάκριση - που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία αφορά σε όλους τους τομείς της ζωής τους (π.χ. στην εκπαίδευση, την κατάρτιση, την απασχόληση, την Κοινωνία της Πληροφορίας, το

δομημένο περιβάλλον, τα μέσα μαζικής μεταφοράς) και συνεπώς η αντιμετώπισή του απαιτεί μια ολιστική προσέγγιση, η ενίσχυση του τομέα της Πρόνοιας και της Υγείας αποτελεί σημαντική προϋπόθεση για την καταπολέμηση της φτώχειας και την υποστήριξη των πιο ευάλωτων κατηγοριών ατόμων με αναπηρία όπως είναι τα άτομα με βαριές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης, τα άτομα με αναπηρία που διαβιούν στα ιδρύματα, οι ανασφάλιστοι με αναπηρία, οι γυναίκες με αναπηρία, οι μετανάστες με αναπηρία κτλ. που αποτελούν τους άμεσα ωφελούμενους των προνοιακών παροχών και υπηρεσιών.

Οι συναντήσεις που πραγματοποιήσε αντιπροσωπεία της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών (ενώ είχε ζητηθεί και συνάντηση με τον Πρωθυπουργό της χώρας) και με τον Πρόεδρο της αξιωματικής αντιπολίτευσης ανέδειξαν στο μέγιστο δυνατό βαθμό αυτό το ζήτημα, το οποίο αξίζει να αναφερθεί ότι συνάδει με την πολιτική της κοινωνικής συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αναβάθμιση του Τομέα της Πρόνοιας και της Υγείας ουσιαστικά εξαρτάται από το μέγεθος των διατιθέμενων πόρων, είτε εθνικών είτε κοινοτικών. Οι προτάσεις του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών σχετικά με την πρόβλεψη κονδυλίων στον κρατικό προϋπολογισμό του έτους 2007 για τον Τομέα της Πρόνοιας, υποδηλώνουν αυτήν την ανάγκη και αποτελούν την ελάχιστη προϋπόθεση στο πλαίσιο μιας σοβαρής προσπάθειας αναβάθμισης αυτού του τομέα. Όμως η σωστή κατεύθυνση στην οποία κινήθηκε το Υπουργείο

Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης δεν μπορεί να αποτελεί άλλοθι της κυβέρνησης, δεδομένου ότι στην πράξη ο τομέας της πρόνοιας παραμένει «ο φτωχός συγγενής», αφού το οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης δεν έκανε δεχτές τις προτάσεις του Υπουργείου Υγείας.

Η ενίσχυση του τομέα της Πρόνοιας και της Υγείας θα συμβάλει στη δημιουργία ενός σύγχρονου συστήματος δομών, υπηρεσιών και λειτουργιών που θα τίθεται στην υπηρεσία του ατόμου ως υποκείμενο της τύχης του και όχι ως αντικείμενο του κοινωνικού του περιβάλλοντος. Ένα τέτοιο σύστημα κοινωνικής πρόνοιας θα υποστηρίζει το άτομο με αναπηρία να ζήσει ανεξάρτητα, θα υποστηρίζει την οικογένεια του και θα δημιουργήσει εκείνα τα δίκτυα υπηρεσιών που σε συνέργια με άλλες πολιτικές θα οδηγήσουν τη χώρα μας από το κράτος των πενιχρών παροχών στο κράτος που διασφαλίζει το σεβασμό της αξιοπρέπειας και της ακεραιότητας του πολίτη και δημιουργεί συνθήκες ανεμπόδιστης άσκησης των συνταγματικά κατοχυρωμένων δικαιωμάτων τους.

Η οικονομική ενίσχυση του τομέα της Πρόνοιας θα δώσει τη δυνατότητα να καταρτιστεί ένα εθνικό πρόγραμμα για τα άτομα με αναπηρία με έμφαση α) στην ανάπτυξη ενός συστήματος δομών και υπηρεσιών υποστήριξης, β) την αποϊδρυματοποίηση, γ) την υγεία - αποκατάσταση και δ) την επιδοματική πολιτική.

Η νέα δικαιωματική προσέγγιση της αναπηρίας επιβάλλει την ανάπτυξη δομών και την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών που να μπορούν να αντισταθμίζουν τους λειτουργικούς περιορισμούς των ατόμων με αναπηρία, εξασφαλίζο-

ντάς τους μια πραγματική ισότητα ευκαιριών. Τα υπάρχοντα Κέντρα Παροχής Υπηρεσιών Κοινωνικής Φροντίδας (όπως τα ΚΕΚΥΚΑΜΕΑ, τα ΚΑΦΚΑ κλπ.) πρέπει να ενισχυθούν για την εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία τους, αφού σήμερα τα Κέντρα αυτά, τα οποία έχουν δημιουργηθεί με τη συγχρηματοδότηση κοινοτικών πόρων, υπολειπονται είτε γιατί δεν διαθέτουν το απαιτούμενο εξειδικευμένο προσωπικό, είτε γιατί δεν διαθέτουν καθόλου προσωπικό, που είναι και το σύνθημα φαινόμενο.

Επίσης, θα πρέπει να αναπτυχθούν νέα προγράμματα κοινωνικής υποστήριξης που θα ανταποκρίνονται στις νέες κοινωνικές συνθήκες και επίσης θα λαμβάνουν υπόψη τους τις διαφορετικές ανάγκες των ατόμων ανά κατηγορία αναπηρίας, όπως είναι η ίδρυση στεγών αυτόνομης, ημιαυτόνομης και προστατευμένης διαβίωσης και ξενώνων βραχείας φιλοξενίας, η υλοποίηση προγράμματος νοσηλείας κατ' οίκον, καθώς επίσης η θέσπιση του δεσμού του προσωπικού βοηθού.

Δεδομένου ότι στη χώρα μας οι οικογένειες είναι αυτές που χρεώνονται ένα μεγάλο μέρος της φροντίδας των μελών τους με αναπηρία, γεγονός που συνεπάγεται αυξημένες δυσκολίες όσον αφορά στη γνώση, την ικανότητα και τη δύναμη να αντεπεξέλθουν οι οικογένειες και κυρίως οι μητέρες σε αυτόν το ρόλο, θα πρέπει να υπάρξει ένας μηχανισμός διαβίου υποστήριξης των οικογενειών από τη στιγμή της γέννησης του παιδιού με αναπηρία μέχρι την ενηλικίωσή του.

Ένας ενισχυμένος τομέας Πρόνοιας θα είναι σε θέση να στηρίξει δράσεις, οι οποίες θα αφορούν τόσο στην αναδιοργάνωση των δομών κλειστής φροντίδας α-

τόμων με αναπηρία όσο και στην ανάπτυξη υποστηρικτικού πλαισίου (στέγες αυτόνομης, ημιαυτόνομης και προστατευμένης διαβίωσης), που θα διασφαλίσει την παραμονή των ατόμων με βαριές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης στην κοινότητα και θα δώσει λύση στο μεγάλο ζήτημα του εγκλεισμού και της παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία που διαβιούν σε Ιδρύματα Κλειστής Περιθαλψής.

Όσον αφορά στην επιδοματική πολιτική, είναι επιτακτική η ανάγκη προσαρμογής της στα νέα οικονομικά δεδομένα της χώρας μας, ενώ ένα άλλο ζήτημα που αναδείχθηκε από το αναπηρικό κίνημα, ενόψει της κατάρτισης του κρατικού προϋπολογισμού του έτους 2007, είναι η χορήγηση του επιδόματος θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία. Ο αποκλεισμός που υφίστανται τα άτομα με αναπηρία, που έχει ως φυσικό επακόλουθο την πολύωρη διαμονή τους στο σπίτι, οδηγεί σε αυξημένες δαπάνες θέρμανσης, οι οποίες επιβαρύνουν τον ήδη χαμηλό οικογενειακό προϋπολογισμό. Επιπρόσθετα, δεδομένου ότι συγκεκριμένες κατηγορίες ατόμων με αναπηρία είναι πιο ευάλωτες στις χαμηλές θερμοκρασίες, η χορήγηση αυτού του επιδόματος είναι ζωτικής σημασίας και αποτελεί δίκαιο αίτημα.

Όσον αφορά στον τομέα της υγείας, η διασφάλιση του δημόσιου χαρακτήρα του και ο εκσυγχρονισμός του, που προϋποθέτει την αύξηση των παρεχόμενων πόρων από τον κρατικό προϋπολογισμό, μπορεί να συντελέσει σημαντικά στην οικονομική ενίσχυση των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, εφόσον δεν εξαναγκάζει αυτή την πληθυσμιακή ομάδα να στραφεί στη λήψη ιδιωτικών υ-

πηρεσιών υγείας, δαπανώντας με αυτόν τον τρόπο ένα μεγάλο μέρος των εσόδων τους. Εάν δε συνειδητοποιήσουμε ότι τα άτομα με αναπηρία και κυρίως τα άτομα με χρόνιες παθήσεις (μεσογειακή αναιμία, νεφροπαθείς, διαβητικοί, αιμορροφιλικοί κλπ.) αποτελούν τους πιο συχνούς χρήστες των υπηρεσιών που παρέχει το Εθνικό Σύστημα Υγείας και τις αυξημένες δαπάνες σε υπηρεσίες υγείας που συνεπάγεται αυτή καθ' αυτή η αναπηρία τους, τότε μπορούμε να κατανοήσουμε το κέρδος - με οικονομικούς όρους - που αποκομίζουν από τη λειτουργία ενός εύρυθμου Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Η οικονομική ενίσχυση του τομέα της υγείας θα δώσει λύση σε μία σειρά προβλημάτων που παρατηρούνται σήμερα όπως η έλλειψη πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, ο μικρός αριθμός διαθέσιμων κλινών αποκατάστασης για τραυματίες σπονδυλικής στήλης και νωτιαίου μυελού, τα προβλήματα στη λειτουργία των κέντρων αιμοκάθαρσης, αιμοδοσίας και των διαβητολογικών κέντρων, οι μεγάλες γεωγραφικές ανισότητες όσον αφορά στην ποιότητα και την ποσότητα της παρεχόμενης νοσοκομειακής φροντίδας.

Για τη χάραξη αποτελεσματικών πολιτικών για τα άτομα με αναπηρία, απαραίτητη προϋπόθεση είναι η διεξαγωγή ερευνών και η συλλογή στατιστικών στοιχείων. Το Εθνικό Παρατηρητήριο Ατόμων με Αναπηρία - του οποίου η ενεργοποίηση ακόμη εκκρεμεί - μπορεί αναμφισβήτητα να συνεισφέρει σημαντικά στην έρευνα, ανάλυση και προώθηση των ζητημάτων αναπηρίας στην χώρα μας και κατ' επέκταση στον επιτυχή σχεδιασμό πολιτικών, μεταξύ άλλων και στον τομέα της πρόνοιας και της υγείας, και στην αξιολόγηση των μέτρων αυτών.

Πάνδημο αίτημα του αναπηρικού κινήματος η θέσπιση νόμου - πλαίσιο για την απασχόληση και την επαγγελματική κατάρτιση των ατόμων με αναπηρία

Η απλή τροποποίηση του Ν. 2643/98 είναι αδιέξοδη λύση

Η Συνομοσπονδία έχει διαβεί μακρύ δρόμο και έχει δαπανήσει πολύ χρόνο για ένα από τα πιο περίπλοκα και πολυσύνθετα ζητήματα όπως είναι αυτό της ισότιμης ένταξης των ατόμων με αναπηρία στην απασχόληση.

Τα άτομα με αναπηρία δεν αποτελούν ένα ξεκομμένο κομμάτι από την υπόλοιπη κοινωνία, αλλά ζουν και δρουν μέσα σε αυτήν στο διηνεκές του χρόνου. Είναι επόμενο λοιπόν οι ανάγκες και οι προσδοκίες των ατόμων με αναπηρία να μην είναι στατικές και μονοσήμαντες, αλλά να βρίσκονται σε άμεση συνάρτηση με την ταχύρυθμη εξέλιξη των σύγχρονων κοινωνικών και οικονομικών αναγκών που σημειώνονται σε διεθνές, ευρωπαϊκό και εθνικό επίπεδο.

Από το 1990 και μετά ση-

μειώθηκαν αστραπιαίες αλλαγές στους τομείς της παραγωγικής διαδικασίας, αύλης και υλικής, ιδιαίτερα μετά την επανάσταση που σημειώθηκε στις τεχνολογίες πληροφορικής και επικοινωνιών και την ευρεία είσοδό τους στην εκπαίδευση και την απασχόληση. Παράλληλα το διεθνές, ευρωπαϊκό και συνακόλουθα το εθνικό αναπηρικό κίνημα, υπό τη νέα προσέγγιση για την αναπηρία, διαμόρφωσε ένα νέο πλαίσιο διεκδίκησης για την ισότιμη ένταξη και την εξάλειψη των μορφών διάκρισης προς τα άτομα με αναπηρία στον τομέα της απασχόλησης.

Μέσα σε αυτό το διαρκώς μεταβαλλόμενο σκηνικό, η Συνομοσπονδία μας ξεκίνησε μακροχρόνιους αγώνες για την τροποποίηση του Ν.1648/86, του πρώτου νόμου που ψήφισε η ελληνική πολιτεία για

να εντάξει τα άτομα με αναπηρία σε θέσεις εργασίας.

Κανείς δεν μπορεί να λησμονήσει ότι τόσο ο Ν.1648/86 όσο και ο μετέπειτα Ν.2643/98 τοποθέτησαν χιλιάδες άτομα με αναπηρία σε θέσεις εργασίας και συνέβαλλαν στην αλλαγή της στάσης της κοινωνίας απέναντι στα άτομα με αναπηρία.

Επιχειρώντας μια σύντομη ιστορική αναδρομή στην εξέλιξη του θεσμικού πλαισίου για την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία πρέπει να επισημάσουμε ότι ο Ν. 2643/98 έβαλε τέρμα σε πληθώρα τρωτών σημείων του Ν.1648/86, που είχαν οδηγήσει στην αναξιοπιστία του νόμου μέσα από μια σειρά απίστευτων κοινωνικών, πολιτικών και ηθικών σκανδάλων. Η εισαγωγή των αντικειμενικών κριτηρίων στο Ν.2643/98, στα

οποία το αναπηρικό κίνημα επέμεινε με σθένος και αποφασιστικότητα, συνέβαλλε στην αλλαγή της σχέσης των συνδικαλιστών του χώρου μας με τους συνάδελφους μας και άλλαξε τη σχέση των πολιτών με αναπηρία με τους πολιτικούς.

Ταυτόχρονα είναι γνωστό σε όλους μας ότι και ο Ν.2643/98 έχει πάρα πολλά προβλήματα, τα

οποία έχουν δημιουργήσει πλήθος αναπάντητων ερωτημάτων. Είναι επίσης σαφές ότι οι απαντήσεις και οι λύσεις αυτών των προβλημάτων απαιτούσαν και απαιτούν ισχυρή πολιτική βούληση.

Εάν ανατρέξει κανείς στο αρχείο των εγγράφων της Ε.ΣΑ.μεΑ, θα διαπιστώσει ότι μια δεκαετία πριν και ακόμα πιο πίσω, η Συνομοσπονδία είχε θέσει ως πρωταρχική θεμελιώδη αλλαγή **τη θέσπιση ενός ειδικού νόμου αποκλειστικού για τα άτομα με αναπηρία**. Από τότε, επισημαίναμε ότι είναι αντιδεοντολογικό και αντιεπιστημονικό να

προστατεύονται από τον ίδιο νόμο ανομοιογενείς ομάδες πληθυσμού όπως είναι τα άτομα με αναπηρία, οι πολύτεκνοι, οι αγωνιστές εθνικής αντίστασης.

Επιστημονικά έχει καταδειχθεί, στην Ελλάδα και διεθνώς, ότι τα άτομα με αναπηρία βιώνουν διακρίσεις και αποκλεισμό στην απασχόληση, στην κατάρτιση και σε άλλους τομείς λόγω της αναπηρίας και άλλων δευτερογενών αιτιών που έχουν σχέση με αυτή. Όσον αφορά όμως στους πολύτεκνους, η ελληνική νομοθεσία και ο έλληνας νομοθέτης πράττει πολύ καλά και

θεσπίζει μέτρα υποστήριξης της πολύτεκνης οικογένειας, δεδομένου του δημογραφικού προβλήματος της χώρας, και για τους αγωνιστές της εθνικής αντίστασης για την αποκατάσταση μιας τεράστιας αδικίας. Σε αυτό το σημείο όμως τίθεται το ερώτημα ποια είναι η σχέση όσον αφορά στην αδυναμία πρόσβασης στην απασχόληση αυτών των κατηγοριών με αυτήν των ατόμων με αναπηρία;

Δεύτερο σημείο στο οποίο πρέπει να σταθούμε είναι η μαθηματική σχέση που συνδέει την απασχόληση με την επαγγελματική κατάρτιση. Η κατάσταση

των ατόμων με αναπηρία σε σχέση με την απασχόληση είναι μια πολύπλοκη και πολυσύνθετη υπόθεση. Η απασχόληση σχετίζεται με την προγενέστερη θέση του ατόμου με αναπηρία στο εκπαιδευτικό σύστημα και με τη συνεχιζόμενη κατάρτισή του. Τη σύνδεση αυτή όμως αγνοεί ο Ν.2643/98, ο οποίος συνδέεται μόνο με την παραγωγή και τη διάθεση των θέσεων, τις οποίες μάλιστα τις παράγει και τις διανέμει με ένα καθαρά μηχανιστικό τρόπο.

Η οποιαδήποτε πολιτική ηγεσία, εάν θέλει πραγματικά να αντιμετωπίσει σοβαρά το ζήτημα της απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία στην Ελλάδα και να φέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα, πρέπει να επιδιώξει την εναρμόνιση της νομοθεσίας για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση με τα θετικά μέτρα πολιτικής.

Θα λέγαμε ότι είναι οξύμωρο να θεσπίζεις νομοθεσία για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και να μην αντιμετωπίζεις τα ζητήματα της τεχνολογικής υποστήριξης των ανθρώπων, που είτε τοποθετείς αναγκαστικά με το Ν.2643/98 σε θέσεις εργασίας είτε τοποθετείς με τα προγράμματα των επιδοτούμενων νέων θέσεων εργασίας. Για να είναι ικανός ο πολίτης με αναπηρία να ενταχθεί πλήρως στην απασχόληση και να είναι ανταγωνιστική η εργασία του, η πολιτεία πρέπει να του παρέχει πλήρως, όπως σε όλους τους πολίτες της, όλα τα τεχνικά και τεχνολογικά βοηθήματα.

Αξίζει τον κόπο να δώσουμε ένα παράδειγμα για να κατανοήσουμε πως παράγεται από τα χαμηλότερα στα υψηλότερα επίπεδα αυτό το θέμα. Το Υπουργείο Παιδείας αγόρασε φορητούς υπολογιστές για τους μαθητές του Λυκείου της χώρας. Δεν έπραξε όμως το ίδιο ούτε για τους τυφλούς μαθητές των Λυκείων ούτε για τους μαθητές με κινητική αναπηρία, οι υπολογιστές των οποίων χρειάζονται ειδική προσαρμογή. Διερωτάται λοιπόν κανείς, πως ο μαθητής με αναπηρία, ο οποίος δεν τελειώνει με ίσους όρους την Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση, δεν τελειώνει με ίσους όρους την Τριτοβάθμια Εκπαίδευση, πως αυτό το άτομο μπορεί ως επαγγελματίας αύριο να σταθεί με ίσους όρους στην αγορά εργασίας;

Θα ήταν παράλειψη εάν στη γενική παρουσίαση των θέσεων μας δεν αναφερόμασταν στο σχεδιασμό και την εφαρμογή εκκείνων των εργαλείων που θα ανοίξουν το δρόμο για την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία στον ιδιωτικό τομέα είτε μέσω της προσφοράς εργασίας τους σε αυτόν είτε μέσω της προώθησής τους στην επιχειρηματική δραστηριότητα της χώρας. Προς αυτήν την κατεύθυνση απαιτείται η υιοθέτηση και ο συνδυασμός κατάλληλων οικονομικών και κοινωνικών πολιτικών, που συνίσταται στη λήψη άμεσων και έμμεσων κινήτρων όπως:

- Κίνητρα προς τους εργοδότες για την δια βίου επαγγελ-

ματική κατάρτιση των ατόμων με αναπηρία,

- Κίνητρα για την υιοθέτηση εύλογων προσαρμογών για τα άτομα με αναπηρία, σύμφωνα με το άρθρο 10 του Ν.3304/05,
- Επιδότηση των θέσεων απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία ανάλογα με το ποσοστό αναπηρίας τους,
- Φορολογικά Κίνητρα προς τους εργοδότες αλλά και προς τα άτομα με αναπηρία που επιθυμούν να ενταχθούν στην αγορά εργασίας ως επιχειρηματίες,
- Ασφαλιστικά Κίνητρα,
- Αποσύνδεση της επιδοματικής πολιτικής από την απασχόληση, έτσι ώστε η παροχή επιδόματος να μη λειτουργεί ως αντικίνητρο.

Η Ε.Σ.ΑμεΑ όλα αυτά τα χρόνια με την εφαρμογή του Ν.2643/98 αλλά και του προγενέστερου Ν.1648/86 επεσήμανε μια σειρά προβλημάτων διαδικαστικού χαρακτήρα, τα οποία δεν συνδέονται με αυτούς καθαυτούς τους νόμους. Εάν αυτά τα προβλήματα δεν λυθούν είναι σίγουρό ότι ακόμα και το πιο άριστο θεσμικό πλαίσιο δεν θα μπορέσει να λειτουργήσει αποτελεσματικά.

Ο Ν.2643/98 είναι ένας νόμος που προστατεύει χιλιάδες άτομα, τα οποία όπως επισημάν-

με ανήκουν σε ανομοιογενείς ομάδες. Μία από τις μεγάλες αδυναμίες, για τις οποίες φυσικά δε φταίει ο νόμος, είναι η έλλει-

ψη ειδικής υπηρεσίας, η οποία να έχει στην ευθύνη της αποκλειστικά την εφαρμογή του νόμου. Και εδώ τίθεται το ερώτημα: Γιατί χρόνια τώρα, και παρά όλες τις επισημάνσεις μας, δεν ανέλαβε την εφαρμογή του νόμου η υπηρεσία των ειδικών κοινωνικών ομάδων του Ο.Α.Ε.Δ.; Γιατί δεν στελεχώθηκαν όλες οι περιφερειακές υπηρεσίες του Ο.Α.Ε.Δ. με κατάλληλα ειδικευμένο προσωπικό, το οποίο θα απασχολούνταν με την εφαρμογή του νόμου; Γιατί ο Ο.Α.Ε.Δ. απέτυχε συνολικά στην υποστήριξη του Ν.2643/98; Αυτό δεν είναι θέμα του νόμου, είναι θέμα καθαρά πολιτικής βούλησης, η οποία εξέλειπε και σε επίπεδο των διοικήσεων του Ο.Α.Ε.Δ. και σε επίπεδο των πολιτικών ηγεσιών που πέρασαν από το Υπουργείο Απασχόλησης.

Θα μπορούσε κανείς να αναλώσει τόνους μελάνης αναφερόμενος στα διαδικαστικά

προβλήματα του νόμου. Δεν είναι στην πρόθεση μας κάτι τέτοιο. Η έλλειψη προσβάσιμων υπηρεσιών του Ο.Α.Ε.Δ., η έλλειψη ειδικής υπηρεσίας στελεχωμένης με έμπειρο προσωπικό, το επαναλαμβανόμενο φαινόμενο της ακύρωσης χιλιάδων αιτήσεων και της απαράδεκτης καθυστέρησης των προκηρύξεων στους χρόνους που καθορίζει ο νόμος έχουν αναφερθεί πολλάκις και έχουν βιωθεί από χιλιάδες άτομα με αναπηρία.

Οι επιμέρους προτάσεις της Ε.Σ.Α.μεΑ, με πρώτη και κυρίαρχη την ανάθεση της εφαρμογής του νόμου στην Ειδική Υπηρεσία Εργασίας Ειδικών Κοινωνικών Ομάδων του Ο.Α.Ε.Δ. με εξειδικευμένο προσωπικό για την αποτελεσματική εφαρμογή του, έχουν κατατεθεί επανειλημμένως σε όλες τις Διοικήσεις του Ο.Α.Ε.Δ. και τις πολιτικές ηγεσίες του Υπουργείου.

Φθάνοντας στο τέλος αυτής της σύντομης παρουσίασης των θέσεων του αναπηρικού κινήματος για την απασχόληση των ατόμων με αναπηρία επικεντρωμένη στο ισχύον δεσμικό πλαίσιο, πρέπει να επιστημονομη ότι η απασχόληση δεν είναι

ένας τομέας ανεξάρτητος. Οι πολιτικές απασχόλησης συνδέονται άμεσα με τις οικονομικές και κοινωνικές πολιτικές. Για να αποδώσουν τα μέτρα προώθησης των ίσων ευκαιριών στην α-

πασχόληση για τα άτομα με αναπηρία πρέπει να συνδεθούν με μια σειρά μέτρων για την αποκατάστασή τους, ως ανα-

Η Συνομοσπονδία με ένα συνολικό και ολοκληρωμένο πακέτο προτάσεων για τη θέσπιση ενός ισχυρού ειδικού νόμου αποκλειστικά για τα άτομα με αναπηρία συμμετέχει αυτή την περίοδο στην Επιτροπή Αναμόρφωσης του Ν.2643/98.

γκαία και βασική προϋπόθεση για τη διατήρηση του βέλτιστου επιπέδου αυτονομίας και λειτουργικότητας. Οι πολιτικές απασχόλησης δεν θα αποδώσουν εάν δεν υπάρξουν πολιτικές εστιασμένες στην ενίσχυση της ευαισθητοποίησης σε θέμα-

τα αναπηρίας. Είναι δεδομένο ότι καμία νομοθεσία από μόνη της δεν μπορεί να αποδειχθεί ισχυρή χωρίς τη δημιουργία μιας ενημερωμένης κοινωνίας, η οποία θα είναι σε θέση να στηρίξει τα νομοθετικά μέτρα και να κατανοήσει τα δικαιώματα και τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία.

Η επιμονή, η υπομονή, η οξεία κριτική μας προς όλους τους αρμοδίους τη στιγμή που χρειάζεται, ελπίζουμε ότι σύντομα θα φέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα. Η Συνομοσπονδία με ένα συνολικό και ολοκληρωμένο πακέτο προτάσεων για τη θέσπιση ενός ισχυρού ειδικού νόμου αποκλειστικά για τα άτομα με αναπηρία συμμετέχει αυτή την

περίοδο στην Επιτροπή Αναμόρφωσης του Ν.2643/98. Αποτελεί πλέον κοινή πεποίθηση ότι όπως όλα στη ζωή ολοκληρώνουν τον κύκλο τους, το ίδιο συμβαίνει και με τους νόμους που κάνουν τον κύκλο τους και στη συνέχεια χρειάζονται επικαιροποίηση και ενίσχυση. Είναι βέβαιο ότι η υποπόθεση του Ν.2643/98 και συνολικότερα της απασχόλησης των ατόμων με αναπηρία δεν μπορεί παρά να αποτελέσει αντικείμενο συζήτησης με βάση τη συναίνεση, τη συμμετοχή και τη διαβούλευση. **Θ.Α.** ✓

Φωτεινής Τσαλίκου* Τσαλίκου*

Φιλευσπλαχνία & Υπεκφυγή: Το αμφίσημο βλέμμα της σύγχρονης κοινωνίας απέναντι στην αναπηρία

Της Άνας Θεωνά
Δημοσιογράφου

- Υπάρχει μια ψυχαναγκαστική ανάγκη να συγκαλύψουμε την έλλειψη, το κενό, το ψεγάδι. Είναι η διαστροφή της κοινωνίας της αγοράς, όπου όλα γίνονται ανταλλάξιμα εμπορεύματα. Δεν χωράει κανένα ψεγάδι.
- Χρειάζεται ένα ρεαλιστικό βλέμμα, που δεν έχει να κάνει με οίκτο ή υπεκφυγή, αλλά ούτε με εξιδανίκευση ή δαιμονοποίηση της αναπηρίας. Ως ένα σημείο μιλάμε για ένα ξεκαθάρισμα ιδεολογικών λογαριασμών.
- Έχουμε ένα καταφύγιο ενάντια στο θάνατο: να κάνουμε Τέχνη πριν από αυτόν. Εάν κατορθώσουμε να ξεπεράσουμε και την Τέχνη είμαστε χαμένοι!

Οι έννοιες αλλάζουν νόημα σε διαφορετικές εποχές και συνθήκες, στο χώρο και στο χρόνο και αποκτούν άλλες, διαφορετικές διαστάσεις. Ισχύει το ίδιο και για την αναπηρία;

Ναι, κι εκείνο που εμένα προσωπικά μ' ενοχλεί, είναι και ίσως ακουστεί παράξενο, ορισμένες υπερβολές στις οποίες καταλήγει μια πολιτικά ορθή στάση, η οποία για να περιφρουρήσει την αναπηρία φτάνει σε ένα επίπεδο να την γκετοποιήσει, να

την υπερφωτίσει, σαν κάτι χωριά που δεν πρέπει να τα αγγίζουμε για να έρχονται οι τουρίστες να τα βλέπουν ανέγγιχτα. Για παράδειγμα, λέμε άτομο εναλλακτικής ανάπτυξης για ένα παχύ άτομο, ή άτομο εναλλακτικής τριχοφυΐας για ένα άτομο φαλακρό. Για μένα μπορείς να πεις σε ένα φίλο σου "άντε βρε φαλάκρα" που μπορεί ακόμα και τρυφερότητα να κρύβει μέσα, πράγμα που δεν συγκρίνεται με την τυποποίηση, την αυστηρότητα και την κανονιστική ευπρέπεια της φράσης

"άτομο εναλλακτικής τριχοφυΐας". Αυτή είναι μια από τις παγίδες από τις οποίες απειλείται και το άτομο με αναπηρία, όταν πάμε να κάνουμε πολλά για το καλό του και κάνουμε περισσότερα για το κακό του τελικά. Όταν πάμε να τον "φροντίσουμε" για το καλό του και τονίζουμε ουσιαστικά τη διαφορετικότητα ακόμα και μέσα από την περιφρούρηση με την οποία το περιβάλλουμε.

Έχει τύχει στο επαγγελματικό και κοινωνικό σας περιβάλλον

* Η Φωτεινή Τσαλίκου γεννήθηκε στην Αθήνα και σπούδασε Ψυχολογία στο Πανεπιστήμιο της Γενεύης. Είναι καθηγήτρια στο τμήμα Κοινωνιολογίας του Παντείου Πανεπιστημίου όπου διδάσκει Εγκληματολογία και Ψυχολογία. Τα έργα της περιλαμβάνουν βιβλία Ψυχολογίας και μυθιστορήματα.

να υπάρχει κάποιο άτομο με αναπηρία;

Τα τελευταία χρόνια στο Πάντειο, μια κοπέλα, με επηρέασε πάρα πολύ στον τρόπο θέασης της αναπηρίας, αλλά και της ίδιας της ζωής. Γιατί όταν μιλάμε για την αναπηρία μιλάμε για πολύ περισσότερα πράγματα, για την κοινωνία μας, για το σύστημα των αξιών, ηθικό, εθιμικό και πολιτιστικό και τελικά για τη ζωή μας. Η Μαρία, ως προς όλα αυτά υπήρξε για μένα ένας καταλύτης. Μπορούσε να μπει με ποσόστωση στο Πάντειο ως άτομο με αναπηρία, αλλά δεν το θεώρησε καν προνόμιο, αφού δεν της εξασφάλιζε εισαγωγή επί ίσοις όροις με τους συναδέλφους της. Έτσι, έδωσε κανονικά εξετάσεις και πέρασε πρώτη στο τμήμα Ψυχολογίας. Το ότι πέρασε πρώτη δεν έχει τόσο σημασία, όσο η βούλησή της, η θέλησή της να πετύχει κάτι με ίσους όρους. Είναι μια ξεχωριστή κοπέλα, που μαζί με την Μαργαρίτα Καραπάνου είναι τα δύο πρόσωπα που τον τελευταίο καιρό με έχουν σημαδέψει.

Ως ακαδημαϊκός, πως βιώνετε τα προβλήματα πρόσβασης που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία στην τριτοβάθμια εκπαίδευση;

Θα αναφερθώ και πάλι στη Μαρία που έδωσε έναν αγώνα για να μπορέσει να υπάρξει το αυτονόητο, η

ράμπα για να μπορεί να μπαινει και να κυκλοφορεί ελεύθερα στο πανεπιστήμιο. Ευτυχώς χάρη στην ευαισθησία του πρύτανη - τυχαίνει να είναι κι αυτός ψυχολόγος - λύθηκε το θέμα. Διερωτώμαι τι θα γινόταν αν ο πρύτανης δεν είχε αυτή την ιδιότητα και αυτή τη στάση. Χρειάζεται να είσαι ψυχολόγος για να καταλάβεις το αυτονόητο; Φαίνεται πως ναι. Δεν νοείται τέτοιου είδους ζητήματα να αφήνονται στη διακριτική ευχέρεια ή την καλοσύνη του καθενός από εμάς.

Σε μια εποχή που τα πάντα ιατρικοποιούνται, ακόμα και η ηλικία και η εμφάνιση χάρη στις επιστημονικές μεθόδους που έχουμε στη διάθεσή μας, η νέα διάσταση της αναπηρίας προωθεί την αποϊδρυματοποίηση και υπαγορεύει ένα κοινωνικό μοντέλο προσέγγισης της αναπηρίας έναντι στο ιατρικό που ίσχυε μέχρι σήμερα. Ποια είναι η γνώμη σας;

Για μένα το ιατρικό μοντέλο δεν έχει πάψει ποτέ να κυριαρχεί και να ισχύει. Απλώς μεταμφιέζεται. Κυριαρχεί ακόμα και στην ψυχική διαταραχή, πράγμα που καθίσταται σαφές αν αναλογιστεί κανείς όλες αυτές τις θεωρίες που πιστεύουμε για τη βιολογική καταβολή των πλέον σημαντικών ψυχικών διαταραχών. Ακόμα και η αναπηρία προβάλλει την σωματική έλλειψη ως βασικό χαρακτηριστικό γνώρισμα.

Το ιατρικό μοντέλο δεν έχει πάψει να είναι παντοδύναμο. Βεβαίως, γίνεται μια προσπάθεια όλα αυτά να πάρουν μια πολιτισμική, μια κοινωνική διάσταση. Μπορεί ακόμα και η αναπηρία με τους κατάλληλους τρόπους να μην φαίνεται. Αυτή η τάση να μην υπάρχει ψεγάδι, που έχει να κάνει και με μια ξέφρενη κουλτούρα νεότητας, την οποία προάγει η εποχή μας, μια προσπάθεια να καταργήσουμε τις ηλικίες, έχει κάτι το τρομακτικό, κάτι το καθαρά πλασματικό αν το σκεφτεί κανείς.

Ωστόσο η αναπηρία είναι σε πολύ μεγάλο βαθμό και κοινωνική κατασκευή.

Κακά τα ψέματα, υπάρχει αναπηρία. Το θέμα δεν είναι αν υπάρχει ή όχι, αλλά το βλέμμα που της απευθύνουμε. Αν υποστηρίζουμε ότι δεν υπάρχει, αυτό δείχνει μια τάση να μην ονομάζουμε τα άτομα με ειδικές ανάγκες, άτομα με ειδικές ανάγκες. Η γλώσσα έχει πάρα πολλά να μας πει για τις δικές της αλήθειες. Και υπάρχει και μια τάση να αποκαλούμε τα άτομα με ειδικές ανάγκες, άτομα με ειδικές δεξιότητες, πράγμα το οποίο δεν αποδέχονται ούτε τα ίδια τα άτομα με αναπηρία. Είναι σαν να πασπαλίζουμε με ζάχαρη κάτι που δεν χρειάζεται πασπάλισμα. Δεν είναι χαλασμένο. Κι αυτό το βλέμμα το ρίχνουμε και σε άλλα ζητήματα, όχι μόνο την αναπηρία. Υπάρχει μια ψυχαναγκαστική α-

νάγκη να συγκαλύψουμε την έλλειψη, το κενό, το ψεγάδι. Όλα πρέπει να είναι επιτεύξιμα μέσα στο πλαίσιο μιας απροβλημάτιστης ζωής που, βεβαίως, δεν υπάρχει η έλλειψη ή και ο θάνατος ακόμα. Είναι η διαστροφή της κοινωνίας της αγοράς, όπου όλα γίνονται ανταλλάξιμα εμπορεύματα. Δεν χωράει εκεί το ελάττωμα και ακόμα και όταν υπάρχει, πρέπει να συγκαλύπτεται, να κάνουμε σαν να μην υπάρχει.

Ζούμε σε μια κοινωνία πολυπολιτισμική με ό,τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται. Υπάρχει μια εντατική προσπάθεια, ακόμα και στις δυτικές κοινωνίες να ενταχθεί το διαφορετικό στοιχείο μέσα σ' ένα ήδη υπάρχον, σταθερό πλαίσιο. Πολύς λόγος γίνεται και για τα δικαιώματα. Τα ζητήματα αναπηρίας μπορούν κατά τη γνώμη σας να αντιμετωπιστούν ως ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

Προφανώς, Υπάρχει όμως μια μεγάλη ρητορεία, μια μεγάλη υποκρισία. Δεχόμαστε τα ανθρώπινα δικαιώματα των μεταναστών στο βαθμό που δεν συγκρούονται με τα δικά μας. Η περίφημη έννοια της ενσωμάτωσης τι σημαίνει; Πόσο δεχόμαστε ο μετανάστης στη χώρα μας να κουβαλήσει το σύστημα αξιών του, να μην το πετάξει στα σκουπίδια προκειμένου να γίνει αποδεκτός; Η πολυπολιτισμικότητα είναι και λίγο μια έννοια "σούπα". Είναι πολύ δύσκολο να συνυπάρξουμε, ιδίως μέσα σε αυτές τις πολιτισμικές συγκρούσεις. Γνωρίζουμε πολύ καλά τι δυσκολίες κρύβει η επί ι-

σοις όροις συνύπαρξη ατόμων με διαφορετικές πολιτισμικές καταβολές. Και όταν "επιτυγχάνεται" αυτό, γίνεται πάντα σε βάρος της καταγωγής, της προέλευσης, της ταυτότητας αυτών των ανθρώπων. Υπάρχει ένας βιασμός πάντα. Και στην περίπτωση των ατόμων με αναπηρία, πρέπει να γίνει μια πάλη για να κατακτηθεί το αυτονόητο. Η πρόσβαση ας πούμε στην πόλη, η καθημερινότητα. Δεν επιτρέπεται στο εμπόδιο που δημιουργεί η αναπηρία να έρχονται να προστεθούν εμπόδια που δημιουργούν οι κοινωνικές συνθήκες. Πρέπει να απαλειφθούν αυτά τα προβλήματα σε μια χώρα που θέλει να πιστεύει και να υποστηρίζει ότι μεριμνά για τα άτομα με αναπηρία. Δεν επιτρέπεται τα άτομα με αναπηρία να ζουν σε μια αφιλόξενη πόλη. Όσο αυτό δεν συμβαίνει δεν μπορούμε να μιλάμε μεγαλόστομα για δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία. Είναι περιττό. Πρέπει καταρχήν να κατακτηθεί το minimum.

Πως κρίνετε τη στάση της Πολιτείας απέναντι στα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία; Είναι επαρκής η προσοχή που δίνεται και που πιστεύετε ότι θα πρέπει να εστιάσουμε περισσότερο;

Νομίζω η κοινωνία διέπεται από αυτό το αμφίσημο βλέμμα, από τη μια το φιλεύσπλαχνο, τον προστατευτικό οίκτο, κατάλοιπο του 19ου αιώνα, και από την άλλη την υπεκφυγή. Εκείνο που χρειάζεται είναι ένα ρεαλιστικό βλέμμα, που δεν έχει να κάνει με οίκτο ή υπεκφυγή, αλλά ούτε με εξιδανίκευση ή δαιμονοποίη-

ση της κατάστασης. Είναι ως ένα σημείο ένα ξεκαθάρισμα λογαριασμών, λογαριασμών ιδεολογικών τελικά. Χρειάζεται ευκρίνεια.

Σ' ένα άρθρο σας σχετικά με το άγαλμα του Μαρκ Κουίν στο Λονδίνο, το οποίο απεικονίζει μια έγκυο γυναίκα με αναπηρία, προκαλώντας πληθώρα αντικρουόμενων αντιδράσεων στο κοινό, διατυπώσατε τις σκέψεις σας για τη σχέση αναπηρίας και Τέχνης. Κατά πόσο μπορεί τελικά η Τέχνη, που έχει μια δεδομένη δυναμική και επίδραση σε όσους είναι ανοιχτοί να τη δεχτούν, να επηρεάσει νοοτροπίες και στάσεις απέναντι στην αναπηρία;

Θα ήθελα να πω πως μπορεί να αλλάξει κάτι, πιστεύω απόλυτα στη φράση του ποιητή "έχουμε ένα καταφύγιο ενάντια στο θάνατο: να κάνουμε Τέχνη πριν από αυτόν", αλλά φοβάμαι πως ακόμα και τα δημιουργήματα της Τέχνης κινδυνεύουν να παγιδευτούν στην τάξη πραγμάτων που ήδη περιγράψαμε. Είναι ένα θέμα το πόσο ευαίσθητοποιείται ο κόσμος με το να προτάσσεται έτσι ωμή, αδιαμεσολάβητη η αναπηρία. Μήπως ενισχύεται το αίσθημα απώθησης; Και ποια είναι η πρόθεση εκείνη τη στιγμή; Είναι η Τέχνη για την Τέχνη; Η Τέχνη για την αφύπνιση των συνειδήσεων; Είναι η Τέχνη που προβοκάρει για να προβοκάρει; Με πειράζει όλα αυτά να γίνονται χρησιμοποιώντας τελικά την αναπηρία.

Ωστόσο είστε αισιόδοξη ότι μπορεί να βοηθήσει η Τέχνη υ-

πό τις κατάλληλες συνθήκες;

Εάν κατορθώσουμε να ξεπεράσουμε και την Τέχνη είμαστε χαμένοι! Οφείλουμε τουλάχιστον να πιστεύουμε στις ιαματικές της λειτουργίες.

Η Τέχνη μπορεί να απευθύνεται σε λίγους, ωστόσο, τα ΜΜΕ απευθύνονται στο σύνολο του πληθυσμού. Πως κρίνεται τον τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζονται και προβάλλονται τα ζητήματα της αναπηρίας από τα ΜΜΕ;

Είναι εύκολη η απάντηση, όπως και η ευκολία με την οποία θεαματικοποιούν τα προβλήματα των ανθρώπων αυτών, πως τους παρουσιάζουν, πως πουλάνε την αναπηρία με τον χειρότερο δυνατό τρόπο. Εμφανίζεται από τη μια μεριά ο ξεοφλημένος, ο παραπεταμένος και πρέπει ο παρουσιαστής να τον αναδείξει, να μιλήσει για τη δυστυχία του, να τον ανασύρει από τα σκοτάδια της. Να τον προβάλλει ως θέαμα. Και αναφέρομαι σε πολύ συγκεκριμένες εκπομπές που ακολουθούν τη λογική αυτή του τηλε-ριάλιτι. Κι αυτό είναι ό,τι χειρότερο για την υπόθεση της αναπηρίας. Κι από την άλλη μεριά βέβαια, αγνοείται εντελώς η πολιτική των προβλημάτων γιατί αυτή δεν πουλάει. Είναι κρίμα γιατί η δύναμη των ΜΜΕ είναι μοναδική. Δεν συγκρίνεται με

τις άλλες, έχουν να περάσουν μηνύματα, να ενημερώσουν. Στην καλύτερη περίπτωση παρουσιάζουν τα άτομα με αναπηρία σαν ανυπεράσπιστα παιδιά που πρέπει να προστατέψουμε και εγείρουν αισθήματα φιλανθρωπίας, που αν μη τι άλλο δεν βοηθούν καθόλου και σε τίποτα.

Δυο λόγια για το τελευταίο σας βιβλίο;

Το "Μήπως;" είναι το προϊόν μιας συνομιλίας μας με την Μαργαρίτα Καραπάνου. Το μόνο που δεν είναι αυτό το βιβλίο είναι αυτό που όλοι επιμένουν να βλέπουν. Κι αυτό θα σας πω, τι ΔΕΝ είναι αυτό το βιβλίο. Δεν είναι ένα βιβλίο ανάμεσα σε μια ψυχολόγο και μια κοπέλα που έχει περάσει από μανιοκατάθλιψη. Δεν είναι ένα βιβλίο ανάμεσα σε μια θεραπεύτρια και μια θεραπευόμενη. Είναι ένα βιβλίο ανάμεσα σε δύο φίλες που ακριβώς επιχειρούν να ξεπεράσουν τους ρόλους τους. Ούτε εγώ είμαι η καθηγήτρια ή η ψυχολόγος, ούτε η Μαργαρίτα είναι μια εξαιρετική συγγραφέας ή το άτομο που συνδέεται με τη μανιοκατάθλιψη. Θέλαμε να μιλήσουμε μεταξύ μας, να συναποκαλυφθούμε κι ενώ ξεκίνησε σαν μια ανταλλαγή ελεύθερων συνειρμών, σε πολύ πρωινές ώρες που συναντιόμασταν και μιλούσαμε μπροστά σ' ένα κασετόφωνο, στο τέλος είδαμε ότι όλες αυτές οι συζητήσεις είχαν ορισμέ-

νους άξονες. Λογοτεχνία, έρωτας, θάνατος, ευτυχία, έννοιες που δεν τολμούμε να συζητήσουμε ανοιχτά. Προσπαθήσαμε να αφηθούμε κι όπου μας πάει. Και μας πήγε κάπου, κι αυτό μας έχει πραγματικά συγκινήσει. Δεν περιμέναμε την υποδοχή αυτή από τον κόσμο. Κάτι έγινε με αυτό το βιβλίο.

Ο τίτλος είναι η λέξη "Μήπως;" Πως επελέγη;

Ο τίτλος είναι το τελευταίο κεφάλαιο. Το Μήπως είναι ένα μικρό σπουργιτάκι που στον τελευταίο της εγκλεισμό η Μαργαρίτα, σε κακό χάλι, λόγω του εγκλεισμού και όλων αυτών που πέρασε κατά τον εγκλεισμό και όχι της ίδιας της διαταραχής κι ενώ ήταν κοντά στο σημείο του "μηδέν", βλέπει στο περβάζι ένα μικρό σπουργιτάκι. Βλέποντας μέσα από το σκοτάδι της απόγνωσης το πουλάκι αυτό, το κοιτάζει και λέει "Μήπως; Μήπως υπάρχει ελπίδα; Μήπως υπάρχει ζωή;" Είναι το Μήπως της ζωής και της ελπίδας ακόμα και όταν μας περικυκλώνει ο θάνατος. Η Μαρία, η φοιτήτριά μου, έγραψε ένα εξαιρετικό γράμμα ως σπουργίτι για το "Μήπως;" σε πρώτο πρόσωπο. Και μου έχει μείνει από τη Μαρία το πιο ωραίο πράγμα που έχει ειπωθεί γι' αυτό το βιβλίο: ότι όσο το διάβαζε κρατούσε την ανάσα της για να ακούει τις δυο καρδιές μας να χτυπούν. **Θ.Α.**

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΝΕΦΡΟΠΑΘΩΝ

Δυναμική παρέμβαση για τους νεφροπαθείς όλης της χώρας

Της Άνας Θεωνά
Δημοσιογράφου

Νεφροπαθής τελικού σταδίου θεωρείται ο άνθρωπος του οποίου η νεφρική λειτουργία έχει μειωθεί, σε βαθμό που να χρειάζεται τεχνητή υποστήριξη για να κρατηθεί στη ζωή. Πρόκειται για μια χρόνια πάθηση, μη αναστρέψιμη, συνεχώς επιδεινούμενη, με πολλές παρενέργειες και μικρό προσδόκιμο επιβίωσης, όποια μέθοδος αντιμετώπισης και αν ακολουθηθεί. Υπάρχουν δε, τρεις τρόποι αντιμετώπισης της νεφροπάθειας τελικού σταδίου: η αιμοκάθαρση με τεχνητό νεφρό, η περιτοναϊκή κάθαρση και η μεταμόσχευση νεφρού. Σαφέστατα η μεταμόσχευση νεφρού προσφέρει καλύτερη ποιότητα ζωής καθώς απαλλάσσει από την ταλαιπωρία της αιμοκάθαρσης, ο μεταμοσχευμένος όμως λαμβάνει ισχυρά φάρμακα ανοσοκαταστολής επί όρου ζωής του μοσχεύματος.

Σήμερα, χιλιάδες συμπολίτες μας περνούν καθημερινά το κατώφλι των μονάδων αιμοκάθαρσης και αναμένουν καρτερικά τη σειρά τους για τη λήψη συμβατού μοσχεύματος, ώστε να μπορέσουν να εξασφαλίσουν μια καλύτερη και ποιοτικότερη καθημερινή ζωή. Ωστόσο, η πολιτεία κωφεύει στα προβλήματα των νεφροπαθών, αφού οι μονάδες αυτές είναι πολύ λίγες και συχνά δυσλειτουργικές, με αποτέλεσμα να αυξάνεται ακόμα περισσότερο η ταλαιπωρία τους.

Στο πλευρό τους όμως, έχουν έναν πολύτιμο σύμμαχο και συνοδοιπόρο στη δύσκολη αυτή διαδρομή, την Πανελλήνια Ομοσπονδία Νεφροπαθών (ΠΟΝ), που επιτελεί ένα αξιοσημείωτο έργο και αγωνίζεται επί πολλά συναπτά έτη για την βελτίωση της ποιότητας ζωής των ατόμων με νεφροπάθεια. Η ΠΟΝ ιδρύθηκε το 1999 ως δευτεροβάθμια ένωση Σωματείων Νεφροπαθών, είναι μέλος της Ε-

Μία ξεχωριστή εμπειρία

της Αγκαθα Καρρά

Ήταν μία συνηθισμένη καλοκαιρινή μέρα στα μέσα του Ιουνίου και τίποτα δεν προμήνυε την αλλαγή που θα ερχόταν στη ζωή μου. Είχα μόλις επιστρέψει από μία συνάντηση προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών με πρόβλημα όρασης, η οποία είχε σκοπό ν' ανταλλάξουμε τις εμπειρίες μας και να προτείνουμε λύσεις για τη βελτίωση των συνθηκών της εκπαίδευσής μας.

Γυρίζοντας σπίτι ήμουν ιδιαίτερα αγχωμένη, διότι τα χρονικά όρια παράδοσης της διπλωματικής μου εργασίας είχαν στενέψει ασφυκτικά κι εγώ ακόμη δεν την είχα ολοκληρώσει. Ενώ καθόμουν μπροστά στον υπολογιστή, γράφοντας απερίσπαστη για περίπου τέσσερις με πέντε ώρες, χτύπησε το τηλέφωνο. Το σήκωσα χαρούμενη που θα μου δινόταν η ευκαιρία να απασχολήσω το μυαλό μου, έστω και για λίγα λεπτά, με κάτι διαφορετικό.

Με έκπληξη άκουσα απ' την άλλη άκρη της τηλεφωνικής γραμμής, μία ανδρική φωνή άγνωστη σ' εμένα. Ήταν μία σταθερή φωνή με καθαρή άρθρωση που σου απέπνεε ηρεμία και σιγουριά. Μου συστήθηκε λέγοντας μου ότι είναι υποψήφιος δήμαρχος στην περιοχή μας για τις προσεχείς δημοτικές εκλογές που θα διεξάγονταν τον Οκτώβριο. Από το πρώτο σχεδόν δευτερόλεπτο της κουβέντας μας, με εντυπωσίασε το εγκάρδιο χαμόγελο του και η αμεσότητα του λόγου του. Μέχρι εκείνη τη στιγμή, η υποψηφιότητα του μου ήταν γνωστή μόνο από τις σελίδες των τοπικών εφημερίδων, τις οποίες διαβάζω ανελλιπώς διότι με ενδιαφέρει να είμαι επαρκώς ενημερωμένη για τα προβλήματα της περιοχής μου και για τα πιθανά μέτρα που λαμβάνονται για την επίλυση τους. Και τώρα μου δινόταν η ανέλιπστη ευκαιρία της τηλεφωνικής επικοινωνίας μ' έναν άνθρωπο που φαινόταν ότι είχε τη διάθεση να προσφέρει πολλά στη γεμάτη προβλήματα πόλη μας. Μου είπε ότι έπρεπε να κανονίσουμε σύντομα μία συνάντηση για να συζητήσουμε ένα σοβαρό θέμα. Η συνάντηση ορίστηκε για το Σάββατο.

Το διήμερο που μεσολάβησε, όσο και αν προσπάθησα, δεν μπόρεσα να δώσω απάντηση στο εύλογο ερώτημα που βασάνιζε το μυαλό μου. Ποιο είναι εκείνο το επειγόν σοβαρό θέμα που έπρεπε να συζητήσει μαζί μου ένας υποψήφιος δήμαρχος με

ιδιαίτερα αυξημένες πιθανότητες εκλογής;

Όταν επιτέλους βρεθήκαμε η θετική εντύπωση που είχα αρχικά σχηματίσει, όχι μόνο διατηρήθηκε αλλά ενισχύθηκε σε μεγάλο βαθμό. Το καθαρό του βλέμμα, το φιλικό του χαμόγελο και ο ειλικρινής του λόγος, απαλλαγμένος από συμβατικές υπεκφυγές και πολιτικάντικες κολακίες, δεν ήταν δυνατόν ν' αφήσουν ανεπηρέαστο ούτε και τον πιο δύσπιστο ψηφοφόρο. Αφού συζητήσαμε αρκετή ώρα, μου έκανε την ιδιαίτερα τιμητική για μένα πρόταση να συμπορευθώ μαζί του μετέχοντας στο ψηφοδέλτιο του συνδυασμού του στις δημοτικές εκλογές.

Φυσικά δεν μπορούσα να δώσω μία πρόχειρη και επιπόλαιη απάντηση σ' αυτήν την τόσο σημαντική πρόσκληση - πρόκληση που μου γινόταν. Χιλιάδες σκέψεις άρχισαν να κατακλύζουν το κεφάλι μου και να στροβιλίζονται μ' έναν τόσο ξέφρενο ρυθμό, που ένωθα εντελώς ανίκανη να κυριαρχήσω επάνω τους και να τις βάλω σε τάξη. Η ενασχόληση με τα κοινά δεν ήταν μία εμπειρία άγνωστη σ' εμένα. Από μικρή μετείχα σε διαδικασίες διαβούλευσης με όποιον τρόπο μπορούσα. Τα μαθητικά συμβούλια, οι φοιτητική παράταξη της ΠΑΣΠ, η νεολαία ΠΑ.ΣΟ.Κ. και ο χώρος των ατόμων με αναπηρία είναι ενδεικτικά ορισμένοι πολιτικοί και συνδικαλιστικοί τομείς που είχα μέχρι τώρα δραστηριοποιηθεί. Και τώρα μου δινόταν η δυνατότητα να μετέχω σε μία διαδικασία, που δε θα επισήμαινα απλά τα προβλήματα και θα διατύπωνα τις προτάσεις μου, αλλά αν εκλεγόμουν θα επηρέαζα με τη γνώση και την εμπειρία μου στην εξεύρεση και την υλοποίηση των λύσεων. Από την άλλη πλευρά οι πιθανότητες εκλογής μου φάνταζαν μηδαμινές. Ο αγώνας θα διεξαγόταν με όρους άνισους. Δεν είχα πολιτικές γνωριμίες, ούτε πρόσβαση σε κομματικούς μηχανισμούς. Επιπλέον το γεγονός ότι είμαι άτομο με αναπηρία δυσκολεύει την κατάσταση. Οι πιθανοί ψηφοφόροι θα είναι πιο δύσπιστοι να εμπιστευθούν εμένα σε σχέση με κάποιον άλλον. Και πέρα απ' όλα αυτά, πως θα τα καταφέρω στον προεκλογικό αγώνα; Χρειάζεται συνεχή κίνηση, μαχητικότητα, άγρυπνο βλέμμα που να κυνηγά τον ψηφοφόρο.

Χαμογέλασα στον υποψήφιο δήμαρχο και αφού τον ευχαρίστησα για την πρόταση που μου έκανε, ζήτησα λίγο χρόνο να το σκεφτώ. Συμφωνήσαμε ότι θα τηλεφωνούμασταν το απόγευμα που θα του

δικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ.) και έχει ως μέλη 38 Συλλόγους Νεφροπαθών από όλη τη χώρα, εκπροσωπώντας έτσι περί τους 10.500 νεφροπαθείς υπό αιμοκάθαρση, περιτοναϊκή ή μεταμόσχευση.

Οι κυριότεροι στόχοι της ΠΟΝ, στους οποίους επικεντρώνεται το σύνολο των δράσεων και παρεμβάσεων της, είναι πρώτα από όλα η από κοινού αντιμετώπιση των προβλημάτων των νεφροπαθών (υπό αιμοκάθαρση, περιτοναϊκή ή μεταμόσχευση), η συνεχής βελτίωση των συνθηκών νοσηλείας και της εν γένει περιθαλψής αυτών, καθώς επίσης και η εξασφάλιση ανεκτού βιοτικού επιπέδου για τα άτομα αυτά. Επιπλέον, καταβάλλεται αξιοσημείωτη προσπάθεια για την κατανόηση των προβλημάτων των νεφροπαθών και των μεταμοσχευμένων ατόμων από την κοινωνία, καθώς και την ενημέρωση του κοινού για τα προβλήματα της νόσου, με στόχο την συμπαράσταση και υποστήριξη των ασθενών. Είναι αδήριτη ανάγκη να καλλιεργηθεί το κατάλληλο έδαφος για την περαιτέρω προώθηση της ιδέας της δωρεάς οργάνων και την ευαισθητοποίηση του κοινού για την αύξηση των μεταμοσχεύσεων. Η σύσφιξη των σχέσεων μεταξύ των Συλλόγων που απαρτίζουν την ΠΟΝ, έχει επίσης εξέχουσα θέση ανάμεσα στους στόχους της Ομοσπονδίας, α-

φού συντελεί στον καλύτερο συντονισμό των ενεργειών τους.

Όπως σε όλες τις χρόνιες παθήσεις, έτσι και στην νεφροπάθεια, το ζητούμενο είναι η επιβράδυνση των παρενεργειών, ώστε να βελτιώνεται η ποιότητα ζωής των πασχόντων, αλλά και να επιτυγχάνεται η ελάφρυνση του οικογενειακού τους περιβάλλοντος. Σ' αυτό συντελούν σε αρκετά μεγάλο βαθμό οι νέες ιατρικές, τεχνολογικές και φαρμακευτικές μέθοδοι, αλλά και η σωστή ενημέρωση των ασθενών. Στο πλαίσιο αυτό, η Ομοσπονδία διοργανώνει κάθε χρόνο συνέδριο, στο οποίο έγκριτο επισημάνονται τους νεφροπαθείς για όλες τις εξελίξεις στον ιατρικό τομέα και για άλλα θέματα που τους αφορούν, ενώ κατά καιρούς διοργανώνονται ημερίδες σε διάφορες πόλεις, όταν κρίνεται απαραίτητη η άμεση ενημέρωση.

Η Πρόεδρος της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Νεφροπαθών κ. Παρασκευή Χρυσικοπούλου, μίλησε στα θέματα Αναπηρίας για την Ομοσπονδία, τις δραστηριότητες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει τόσο η ΠΟΝ, όσο και οι νεφροπαθείς στην προσπάθειά τους να εξασφαλίσουν ένα καλύτερο μέλλον.

Πείτε μας δυο λόγια για το προφίλ και τις δράσεις της Ομοσπονδίας.

Η ΠΟΝ ιδρύθηκε το 1999 για να ενώσει τους Συλλόγους της χώρας σε ένα δευτεροβάθμιο όργανο και να δρουν από κοινού για τα κοινά συμφέροντα. Ξεκίνησε μόνο με 5 συλλόγους, αμέσως μετά την πρώτη γενική συνέλευση είχαν γραφτεί 18-19 Σύλλογοι και σήμερα απαριθμεί 38 Συλλόγους νεφροπαθών. Οι κυριότερες δραστηριότητές της έχουν ως επίκεντρο το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, λόγω του ότι η νεφροπάθεια τελικού σταδίου έχει να κάνει με πολλά προβλήματα υγείας στην καθημερινότητα και εξειδικευμένες μονάδες τεχνητού νεφρού, αιμοκάθαρσης, περιτοναϊκής κάθαρσης, ή μεταμοσχεύσεων στα νοσοκομεία, που άπτονται των αρμοδιοτήτων του Υπουργείου και πρέπει να διασφαλίζεται με κάθε τρόπο η απρόσκοπτη λειτουργία τους. Αυτό είναι το βασικότερο. Από εκεί και πέρα, προσπαθούμε να βοηθάμε όσο αυτό είναι εφικτό τα άτομα με νεφροπάθεια τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης τους. Έχουμε εξασφαλίσει περί τις 1000 μονάδες μηνιαίες δωρεάν. Έχουμε εδώ και πολλά χρόνια καταφέρει διάφορες άλλες παροχές όπως η δωρεάν φαρμακευτική περίθαλψη, τα δωρεάν φάρμακα, κάποια οδοιπορικά όταν πηγαίνει κάποιος για αιμοκάθαρση, το αφορολόγητο αυτοκίνητο.

Πως εξελίσσεται η συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης; Βρίσκετε θετική την ανταπόκριση του στα αιτήματά σας;

Θα έλεγα ότι είναι θετική. Τα προβλήματα και οι αρνητικές επιπτώσεις έρχονται από την έλλειψη κατανόησης στο ζήτημα. Τα προβλήματα είναι μεγάλα και όποιος το κατανοεί, βοηθάει και δεν γίνονται λάθος χειρισμοί. Δεν θα έλεγα ότι

έχουμε αρνητικές αντιδράσεις από το Υπουργείο γενικότερα. Εκείνες οι δυσκολίες που αντιμετωπίσαμε - κατά το παρελθόν κυρίως - εντοπιζόνταν κυρίως στο να μπορέσουμε να συναντήσουμε κάποιον Υπουργό.

Δεδομένου ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορεί να παίξει αποφασιστικό ρόλο στην επίλυση προβλημάτων σε τοπικό επίπεδο, υπάρχει ουσιαστική και αποτελεσματική συνεργασία με την ΠΟΝ;

Δυστυχώς όχι, παρόλο που είχαμε συναντηθεί και με την κ. Μπακογιάννη και με άλλους παράγοντες και υπευθύνους του δήμου Αθηναίων, ακόμα και το πιο απλό που ζητήσαμε, κάποια βοήθεια στο χώρο στάθμευσης κοντά στα γραφεία μας, ώστε τουλάχιστον να σταθμεύουν κάποια μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου της ΠΟΝ και ενώ μας το υποσχέθηκαν ότι θα το εξετάσουν, τελικά δεν έγινε τίποτα. Δυστυχώς δεν υπάρχει καμία συμπαράσταση από το Δήμο.

Σε επίπεδο εκδηλώσεων και προγραμμάτων, ποιες δράσεις αναπτύσσει η ΠΟΝ;

Συμμετέχουμε ενεργά στα προγράμματα και τις εκδηλώσεις της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία. Επιπλέον, διοργανώνουμε και εμείς εκδηλώσεις και κυρίως ημερίδες για την ενημέρωση των συνασθενών μας πάνω στα νέα φάρμακα και τις νέες μεθόδους αιμοκάθαρσης, τη δωρεά οργάνων και τις μεταμοσχεύσεις, και βέβαια κάθε χρόνο διοργανώνουμε το ετήσιο Συνέδριό μας στο πλαίσιο της γενικής μας συνέλευσης.

Τα μηνύματα από την κοινή γνώμη, αλλά και τους ίδιους τους νεφροπαθείς είναι θετικά;

έδινα και την οριστική μου απάντηση.

Η πρώτη μου κίνηση ήταν να συζητήσω το θέμα με τους γονείς μου. Χωρίς να διατυπώσουμε δυνατά τις σκέψεις μας, για να μην επηρεάσουμε ο ένας τον άλλον, καταλάβαινα ότι κι εκείνοι είχαν τις ίδιες ακριβώς ανησυχίες μ' εμένα. Παρ' όλα αυτά, μου δήλωσαν ότι μπορώ να βασίζομαι σ' εκείνους και ότι θα με στηρίξουν σε όποια απόφαση και αν πάρω. Το επόμενο άτομο με το οποίο συζητήσα ήταν ο αδερφός μου. Από εκείνον δεν υπήρχε κανένας φόβος, κανένας δισταγμός. Τα νιάτα δε διστάζουν, δε συμβιβάζονται, δεν οπισθοχωρούν! Μόνο διεκδικούν, μάχονται και στο τέλος πάντα νικούν!

Με κοίταξε επίμονα και μου μίλησε έντονα, σχεδόν επιθετικά. "Πρέπει οπωσδήποτε να δεχθείς! Ποιος ξέρει καλύτερα τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία και μπορεί να προτείνει τις πιο κατάλληλες λύσεις, από ένα άτομο που βιώνει το ίδιο αυτές τις δυσκολίες; Μην απεμπολείς την ευκαιρία που σου παρέχεται να συμβάλεις με τα προσόντα και την εμπειρία σου στη δημιουργία μιας πιο ανθρώπινης πόλης!" Μιλούσε αρκετή ώρα αλλά εγώ δεν τον άκουγα πια...

Ευκαιρία, η λέξη που ξεκλείδωσε το μυαλό μου. Ξαφνικά θυμήθηκα μία φράση που μας έλεγε μία καθηγήτρια μας στο Γυμνάσιο. "Παιδιά να θυμάστε ότι τρία πράγματα δε γυρίζουν πίσω στη ζωή. Τα νιάτα, ο λόγος που επιβήθηκε και η ευκαιρία που χάθηκε". Δεν έπρε-

Ανεβάζουμε το επίπεδο
της **ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ** των Ελλήνων
σε άλλη κλίμακα.

Ευρυζωνικές Υπηρεσίες

Σταθερή Τηλεφωνία

Internet

ABG TelePassport Visa

Μας συνδέουν ποηλιά!

Μαμά, μπαμπάς, αδέρφια, εγγόνια, ανίψια, φίλοι, γνωστοί, όλοι μας έχουμε αγαπημένα πρόσωπα, όλοι μας θέλουμε να μιλάμε μαζί τους κάθε στιγμή όσο μακριά ή κοντά και να βρίσκονται.

Όλοι μας έχουμε συναδέλφους, συνεργάτες, και πελάτες με τους οποίους θέλουμε να επικοινωνούμε καθημερινά γρήγορα, απλά και πάνω απ' όλα ποιοτικά.

Όλοι μας ερχόμαστε κοντά, με την Υπηρεσία Σταθερής Τηλεφωνίας, το Internet, τις Ευρυζωνικές Υπηρεσίες, την ABG TelePassport Visa, την προσωπική εξυπηρέτηση, την κοινωνική φροντίδα και τις πραγματικά χαμηλές χρεώσεις της TelePassport.

Όλοι μας επιλέγουμε την ανθρώπινη εταιρία σταθερής τηλεφωνίας & Internet που ανεβάζει το επίπεδο της επικοινωνίας των Ελλήνων σε άλλη κλίμακα.

Γιατί... όλους εμάς, μας συνδέουν ποηλιά!

tp 1787 tp VOICE WEB tp WWW tp ABG VISA

Καλέστε στο **13899**
www.telepassport.gr

TelePassport™

TELECOMMUNICATIONS
Μας συνδέουν ποηλιά

πε ν' αφήσω την ευκαιρία να χαθεί. Όφειλα ν' αγωνιστώ ως το τέλος, έστω και με τα ελάχιστα μέσα που διέθετα. Είναι γεγονός ότι έχω περάσει μια την ηλικία της εφηβείας που θεωρούσα, ότι εγώ μόνη μου μπορούσα ν' αλλάξω τον κόσμο. Είμαι όμως ακόμη αρκετά νέα για να πιστεύω, ότι μπορώ να συμβάλω κι εγώ με τις μικρές μου δυνάμεις, στη διαμόρφωση μίας πόλης πιο δίκαιης και ανθρώπινης που θ' αντιμετωπίζει ισότιμα όλους τους πολίτες της παρέχοντας τους ίσες ευκαιρίες. Ο αδερφός μου είδε το χαμόγελο της αποπείθισης που ζωγραφίστηκε στο πρόσωπο μου και κατάλαβε. Αγκαλιασμένοι τρέξαμε στην κουζίνα ν' ανακοινώσουμε στους γονείς μας την απόφαση μας.

Από εκείνη τη μέρα μέχρι και σήμερα οι εξελίξεις κυλούν με κινηματογραφική ταχύτητα. Οι συνηγορήσιοι μου με υποδέχτηκαν με άνεση και εγκάρδιότητα. Πολύ γρήγορα διαλύθηκε και το τελευταίο σύννεφο επιφυλακτικότητας που ίσως κάποιος στην αρχή ένιωθαν για μένα. Με τους ψηφοφόρους βέβαια τα πράγματα είναι λίγο πιο δύσκολα. Σε καμία περίπτωση όμως δεν είναι τραγικά ή απογοητευτικά. Οι περισσότεροι με αντιμετώπιζαν φιλικά χωρίς ίχνος δυσπιστίας. Υπήρχαν βέβαια και κάποιοι που δεν μπορούσαν να καταλάβουν πως ένα άτομο με αναπηρία μπορεί ν' αναλάβει μία τόσο υπεύθυνη θέση. Και τέλος διαπίστωσα ότι υπήρχε και μία κατηγορία κόσμου που με θαύμαζε για όσα κατάφερα στη ζωή μου χωρίς να βλέπω.

Ο υπερβολικός θαυμασμός και η προκατάληψη είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, της άγνοιας. Όμως με την καθημερινή επαφή μου με τους πολίτες, βλέπω ότι σιγά - σιγά αρχίζουν να εξοικειώνονται με την παρουσία ενός ατόμου με αναπηρία στο συνδυασμό ενός δημοτικού ψηφοδέλιου. Δε με θεωρούν πλέον ούτε ανεπαρκή, ούτε αξιοθαύμαστη. Ανεξάρτητα από την έκβαση του αποτελέσματος των εκλογών, αυτό είναι ήδη μία πολύ σπουδαία νίκη για μένα.

Τελειώνοντας, θα ήθελα να νουνοψίσω την εμπειρία που αποκόμισα από τη συμμετοχή μου στις εκλογές σε δύο προτάσεις και ν' απευθύνω προς όλους μία προτροπή. Μη χάνεται ποτέ ευκαιρίες στη ζωή σας! Στην πράξη όλα είναι πολύ πιο εύκολα από τις δυσκολίες που γεννά ο φόβος στο μυαλό μας!

Οι νεφροπαθείς και οι οικογένειές τους συμμετέχουν ενεργά σε όλες μας τις δραστηριότητες και κατά το δυνατό βοηθούν. Όσον αφορά στον υπόλοιπο κόσμο, είναι ζήτημα ευρύτερης ενημέρωσης. Στις εκδηλώσεις μας συμμετέχουν κυρίως όσοι γνωρίζουν το θέμα και κυρίως ιατρικοί και νοσηλευτικοί παράγοντες, βέβαια δεν έχουμε ποτέ απευθύνει ανοικτή πρόσκληση στο κοινό σε κάποια εκδήλωση. Όσον αφορά στη δωρεά οργάνων προσπαθούμε να ενημερώσουμε το κοινό. Είναι λίγο περίεργα τα πράγματα. Γιατί ενώ ο κόσμος θέλει να βοηθήσει, παίρνει αρνητικά και λάθος μηνύματα, από δημοσιογράφους και ΜΜΕ, που κάνουν μεγάλο κακό στη μεταμόσχευση και αποσκοπούν μόνο στη τηλεθέαση και την αύξηση της αναγνωσιμότητας.

Κοιτώντας το μέλλον, ποιες θα είναι οι βασικές διεκδικήσεις της ΠΟΝ;

Να κρατήσουμε καταρχήν τα κεκτημένα δικαιώματα χωρίς να υποχωρήσουμε καθόλου. Μετά από πολλούς αγώνες έχουμε πετύχει να έχουμε στη διάθεσή μας όλα τα φίλτρα, όλων των ειδών. Θέλουμε να το κρατήσουμε αυτό το δικαίωμα γιατί κάποιες εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης υποδεικνύουν ότι πρέπει να περιοριστούμε σε ένα τύπου φίλτρου. Είναι ένας αγώνας που δίνεται αυτό τον καιρό. Επίσης, θα πρέπει να βελτιώσουμε τις συνθήκες νοσηλείας μας και να φροντίσουμε να έχουμε ανά πάσα στιγμή στη διάθεση μας όλες τις συνεχώς εξελισσόμενες νέες τεχνολογίες. Και βέβαια να βελτιώσουμε τις συνθήκες ζωής μας σε επίπεδο καθημερινότητας, με διεκδικήσεις μας που αφορούν και στην είσοδό μας στην αγορά εργασίας με πολλά αιτήματα που διατυπώνουμε συνεχώς γι' αυτό το σκοπό. Τέλος, προσπαθούμε με κάθε τρόπο να αυξήσουμε την ενημέρωση γύρω από το ζήτημα των μεταμοσχεύσεων, ώστε να αυξηθεί η δωρεά οργάνων. Πρόκειται για ένα ζήτημα ιδιαίτερα σημαντικό.

Στις 4 και 5 Νοεμβρίου 2006, θα πραγματοποιηθεί το 7ο Εκλογοαπολογιστικό Συνέδριο της Πανελληνίας Ομοσπονδίας Νεφροπαθών, όπου θα εκλεγεί το νέο Διοικητικό της Συμβούλιο, το οποίο θα κληθεί να συνεχίσει το δυναμικό αγώνα για τη βελτίωση της ποιότητας ζωής των νεφροπαθών όλης της χώρας.

Τα γραφεία της ΠΟΝ βρίσκονται στην Οδό Μάρνη 26 στο κέντρο της Αθήνας και λειτουργούν καθημερινά από τις 9.00 ως τις 16.00. Τηλέφωνο επικοινωνίας: 210 5226680 FAX: 210 5224448.

2007 Ευρωπαϊκό έτος ίσων ευκαιριών για όλους

Κάθε χρόνο, σύμφωνα με απόφαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αναπτύσσονται με τη συμμετοχή όλων των κρατών μελών στοχευμένες δράσεις, με στόχο να καταπολεμηθούν με τον πιο αποτελεσματικό τρόπο φαινόμενα που όχι μόνο δεν συμβάλλουν, αλλά παρακωλύουν την ανάπτυξη και περαιτέρω εξέλιξη των κρατών μελών σε όλα τα επίπεδα. Έτσι, το 2007, σειρά έχουν οι ίσες ευκαιρίες για όλους και η επένδυση σε δράσεις που θα οδηγήσουν στην επίτευξη του κοινού αυτού σκοπού, που δεν συνιστά απλά αδήριτη, αλλά επιβεβλημένη ανάγκη.

Πιο συγκεκριμένα, με την απόφαση αριθμ. 771/2006/Εκ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 2006, το έτος 2007 έχει ανακηρυχτεί σε "Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών για Όλους" και αποσκοπεί στη δημιουργία μιας πιο δίκαιης και συνεκτικής κοινωνίας, στην οποία η διαφορετικότητα δεν θα είναι απλά αποδεκτή, αλλά θα σέβεται ιδιαίτερα.

Πρόκειται αναμφίβολα για μια μεγάλη ευκαιρία για την ανάδειξη και προώθηση ζητημάτων ζωτικής σημασίας για τα άτομα με αναπηρία, αλλά και όλες τις υπόλοιπες ομάδες του πληθυσμού, που τυγχάνουν διακριτικής μεταχείρισης και βιώνουν τον αποκλεισμό σε όλα τα επίπεδα της ανθρωπίνης δράσεις, σε όλες τις εκφάνσεις της καθημερινής ζωής.

Στόχοι

Οι βασικοί στόχοι του Ευρωπαϊκού Έτους Ίσων Ευκαιριών για Όλους αναλυτικά είναι οι ακόλουθοι:

1. Δικαιώματα - Ενημέρωση και ευαισθητοποίηση γύρω από το δικαίωμα της ισότητας και της μη διάκρισης, αλλά και του προβλήματος της πολλαπλής διάκρισης. Το Ευρωπαϊκό Έτος θα προβάλλει το μήνυμα ότι όλοι οι άνθρωποι έχουν δικαίωμα στην ίση μεταχείριση ανεξαρτήτως φύλου, φυ-

λετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποίθησης, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού. Το Ευρωπαϊκό Έτος θα παράσχει ενημέρωση στις ομάδες που κινδυνεύουν να υποστούν διάκριση όσον αφορά στα δικαιώματά τους, ώστε να τα γνωρίζουν καλύτερα, καθώς επίσης και για την ισχύουσα κοινοτική νομοθεσία αναφορικά με την αποτροπή και καταπολέμηση των διακρίσεων.

2. Εκπροσώπηση - Πρόκληση και προώθηση του διαλόγου και της δημόσιας συζήτησης για την περαιτέρω ενίσχυση της συμμετοχής ομάδων που υφίστανται διάκριση στην κοινωνία, καθώς και για την ισότιμη συμμετοχή ανδρών και γυναικών. Το Ευρωπαϊκό Έτος θα ενθαρρύνει και θα εγείρει τον προβληματισμό και τη συζήτηση σχετικά με την ανάγκη προώθησης της μεγαλύτερης συμμετοχής όλων των προανα-

φερθέντων ομάδων στην κοινωνία και της συμμετοχής τους σε δράσεις που αποσκοπούν στην καταπολέμηση των διακρίσεων σε όλους τους τομείς και όλα τα επίπεδα.

3. Αναγνώριση - Διευκόλυνση και θετική αντιμετώπιση της ποικιλομορφίας και της ισότητας. Μέσω της προβολής του σημαντικού οφέλους που μπορούμε να αποκομίσουμε από την ποικιλομορφία, το Ευρωπαϊκό Έτος θα εστιάσει στη θετική συνεισφορά όλων των ανθρώπων στο σύνολο της κοινωνίας, ανεξαρτήτως φύλου, φυλετικής ή εθνοτικής καταγωγής, θρησκείας ή πεποίθησης, αναπηρίας, ηλικίας ή σεξουαλικού προσανατολισμού.

4. Σεβασμός - Προώθηση μιας πιο συνεκτικής κοινωνίας. Το Ευρωπαϊκό Έτος θα ευαισθητοποιήσει τους πολίτες γύρω από τη μείζονα σημασία της άρσης των στερεότυπων, των προκαταλήψεων και της καταπολέμησης της βίας, προωθώντας τις καλές σχέσεις μεταξύ όλων των μελών της κοινωνίας και ιδιαίτερα τις σχέσεις ανάμεσα στους νέους ανθρώπους και διαχέοντας και διαδίδοντας τις αξίες που αποτελούν τη βάση

για την καταπολέμηση των διακρίσεων.

Δράσεις

Στο πλαίσιο του Έτους Ίσων Ευκαιριών για Όλους, τα κράτη - μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουν να αναπτύξουν μια σειρά αποτελεσματικών δράσεων, στις οποίες θα είναι διάχυτοι οι πρωταρχικοί στόχοι του Έτους. Στο σύνολό τους, οι δράσεις αυτές συνοψίζονται στις **α)** συναντήσεις και εκδηλώσεις **β)** εκστρατείες πληροφόρησης, ενημέρωσης και προώθησης, **γ)** έρευνες και μελέτες.

Ήδη αυτή την περίοδο έχουν ξεκινήσει οι απαραίτητες προετοιμασίες για την υλοποίηση του Ευρωπαϊκού Έτους τόσο σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όσο και σε επίπεδο κράτους - μέλους. Βάσει της παρ. 1 του άρθρου 6 της προαναφερθείσας απόφασης, κάθε κράτος- μέλος πρέπει καταρχήν να υποδείξει έναν αρμόδιο εθνικό φορέα στη Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ο οποίος θα είναι υπεύθυνος για τον καθορισμό της εθνικής στρατηγικής, για τον προσδιορισμό των προτεραιοτήτων του Ευρωπαϊκού Έτους, καθώς επίσης και για την επιλογή των δράσεων που θα συμπεριλαμβάνονται στην εθνική στρατηγική, οι οποίες θα υποβληθούν στην Ευ-

ρωπαϊκή Επιτροπή για χρηματοδότηση. Και βέβαια, τόσο η εθνική στρατηγική, όσο και οι προτεραιότητες του Ευρωπαϊκού Έτους 2007 πρέπει να συνάδουν με τους προαναφερθέντες στόχους.

Στη χώρα μας, πρόσφατα ορίστηκε ως αρμόδιος φορέας υλοποίησης του Ευρωπαϊκού Έτους 2007 η Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Βάσει της παρ. 2 του άρθρου 6 "Συνεργασία και Εφαρμογή σε Εθνικό Επίπεδο" της προαναφερθείσας απόφασης, ο αρμόδιος εθνικός φορέας υλοποίησης αυτού πρέπει να συνεργάζεται στενά και να προωθεί τη διαβούλευση σε σταθερή βάση με την Κοινωνία των Πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των οργανώσεων που εκπροσωπούν και προασπίζονται τα δικαιώματα εκείνων των πληθυσμιακών ομάδων που υφίστανται διάκριση και άνιση μεταχείριση.

Επιπρόσθετα, έχει συγκροτηθεί στο Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας, η οποία θα είναι αρμόδια για τη λήψη αποφάσεων που θα αφορούν στο έτος. Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία συμμετέχει επίσημα ως μέλος σε αυτήν, γεγονός

Απασχόληση, Κοινωνικές Υποθέσεις & Ίσες Ευκαιρίες
2007 - Ευρωπαϊκό Έτος
Ίσων Ευκαιριών για όλους

που αποτελεί ένα μεγάλο πλεονέκτημα για τη μεγάλη πληθυσμιακή ομάδα των ατόμων με αναπηρία, αφού έτσι παρέχεται η δυνατότητα πρότασης, ανάπτυξης και υλοποίησης όλων εκείνων των απαραίτητων δράσεων που επιτρέπουν μακροπρόθεσμα στη μέγιστη ανάδειξη των αναμφίβολα πολλών και καθ' όλα σημαντικών ζητημάτων που ταλανίζουν εδώ και χρόνια τα άτομα με αναπηρία και τις οικογένειές τους.

Εθνική Στρατηγική

Στο πλαίσιο αυτό, το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, ως Εθνικός Εκτελεστικός Φορέας, ο οποίος είναι αρμόδιος για την οργάνωση του Έτους σε εθνικό επίπεδο, κλήθηκε να προσδιορίσει σε συνεργασία με τα ενδιαφερόμενα μέρη της Κοινωνίας των Πολιτών την εθνική στρατηγική και τις προτεραιότητες για το Ευρωπαϊκό Έτος καθώς και να επιλέξει τις δράσεις που θα προταθούν για κοινοτική χρηματοδότηση, τις οποίες πρόσφατα απέστειλε προς μελέτη προς όλους τους εμπλεκόμενους φορείς.

Στόχος της εθνικής πολιτικής κατά των διακρίσεων είναι η άρση των προκαταλήψεων και του στιγματισμού, η αλλαγή νοοτροπιών και η αποδοχή της δια-

φορετικότητας ως στοιχείο κοινωνικό - πολιτισμικού πλουραλισμού και δημιουργικότητας και όχι απειλής. Συνεπώς δράσεις ενίσχυσης της κοινωνικής ένταξης, καταπολέμησης των διακρίσεων και στήριξης όσων έχουν ανάγκη, είναι αποφασιστικής σημασίας έτσι ώστε η διαφορετικότητα και οι ιδιαίτερες ανάγκες ατόμων ή ομάδων να μην αποτελούν εμπόδιο στο να απολαμβάνουν τα αγαθά και τις υπηρεσίες στον ίδιο βαθμό με τον υπόλοιπο πληθυσμό.

Οι υπό μελέτη προτεινόμενες Γενικές Κατευθύνσεις, ως προς την οργάνωση των δράσεων μπορούν να συνοψιστούν στα εξής:

1. Η υιοθέτηση της **γενικής προσέγγισης** στην προώθηση της ισότητας και της αποδοχής της πολυμορφίας. Η προώθηση συνολικά της αρχής της ίσης μεταχείρισης και όχι η εστίαση σε συγκεκριμένους λόγους διάκρισης.
2. Η **ισόρροπη μεταχείριση** των λόγων διάκρισης χωρίς να αποκλείουμε τη δυνατότητα εστίασης σε κάποιο λόγο διάκρισης, που θεωρείται ότι κυριαρχεί στην ελληνική κοινωνία.
3. Η **ενσωμάτωση της διάστα-**

σης του φύλου (Gender mainstreaming) τόσο στην εθνική μας στρατηγική όσο και στις μεμονωμένες δράσεις.

4. Η ενσωμάτωση της διάστασης της **πολλαπλής διάκρισης** δηλαδή διακρίσεις που βασίζονται σε δύο ή περισσότερες από τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 13 της Συνθήκης. Στόχος της ενσωμάτωσης της πολλαπλής διάκρισης είναι να αναδείξει ότι οι επιπτώσεις των πολλαπλών διακρίσεων είναι μεγαλύτερες.
5. Η ανάδειξη της **περιφερειακής και τοπικής διάστασης** που λαμβάνουν οι διακρίσεις στη χώρα μας. Ως εκ τούτου κρίνεται αναγκαία η ανάληψη και υλοποίηση δράσεων σε τοπικό/ περιφερειακό επίπεδο σε συνεργασία με τις τοπικές κοινωνίες.
6. Η υλοποίηση δράσεων σε συγκεκριμένα κοινωνικά πεδία - κοινωνικούς χώρους που παραβιάζεται η αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Προτεινόμενα πεδία: **Απασχόληση - Εκπαίδευση/Κατάρτιση - Τοπική Αυτοδιοίκηση.**

7. Σύνδεση των προτεινόμενων

Για την Διαφορετικότητα

Κατά των Διακρίσεων

δράσεων με τα επιθυμητά αποτελέσματα και αξιοποίησή τους.

Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών και άτομα με αναπηρία

Στο επίκεντρο των προτάσεων του αναπηρικού κινήματος ώστε να αποτελέσει το Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών εφελτήριο και όχημα για την επίτευξη μιας πάγιας και χρόνιας διεκδικησής του, της ίσης μεταχείρισης των ατόμων με αναπηρία με τους υπόλοιπους συμπολίτες τους σε όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δράσης, βρίσκεται αν μη τι άλλο η προώθηση με κάθε δυνατό τρόπο του νέου μοντέλου προσέγγισης της αναπηρίας που πρέπει να αντικαταστήσει το υπάρχον σε μεγάλο ακόμη βαθμό ιατρικό μοντέλο.

Το ιατρικό μοντέλο παρουσιάζει τα άτομα με αναπηρία παθητικά, μη ενεργά μέλη της κοινωνίας που χρήζουν ιδρυματοποίησης. Βάσει αυτού, η αναπηρία αντιμετωπίζεται ως ατομικό πρόβλημα που δημιουργεί λειτουργικούς περιορισμούς, μερικοί από τους οποίους αντιμετωπίζονται με ιατρικές παρεμβάσεις με στόχο την αποκατάσταση, άλλοι όμως οδηγούν σε μία μόνιμη στέρηση της συμμετοχής του ατόμου από τις διάφορες δραστηριότητες της ανθρωπίνης ζωής, οδηγώντας τα άτομα με αναπηρία στην κοινωνική περιθωριοποίηση και τον κοινωνικό αποκλεισμό. Και το αποτέλεσμα; Η γένεση φόβων, μύθων και προκαταλήψεων γύ-

ρω από τα άτομα με αναπηρία ελλείπει και της ενημέρωσης του ευρέως κοινού για τις ικανότητες και τις δυνατότητες των ατόμων με αναπηρία.

Συνεπώς, το αναπηρικό κίνημα στοχεύει στην αξιοποίηση των δράσεων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Έτους Ίσων Ευκαιριών, για την εγκαθίδρυση του νέου, κοινωνικού μοντέλου θέσης της αναπηρίας, σύμφωνα με το οποίο η αναπηρία δεν πρέπει να ιδωθεί ως ατομικό, αλλά ως κοινωνικό ζήτημα. Οι δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία δεν είναι απλώς συνέπεια των δικών τους ατομικών λειτουργικών περιορισμών, αλλά συνέπεια της αδυναμίας της κοινωνίας να λάβει υπόψη της τις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες αυτής της πληθυσμιακής ομάδας.

Με αυτό τον τρόπο και με μια συντονισμένη προσπάθεια ενημέρωσης του ευρέως κοινού είναι δυνατή η άρση του φόβου και των προκαταλήψεων σε βάρος των ατόμων με αναπηρία. Επιπλέον, υπό αυτές τις αναμφίβολα ευνοϊκότερες συνθήκες, το αναπηρικό κίνημα δύναται να διεκδικήσει:

α) τη θέσπιση ευρείας νομοθεσίας καταπολέμησης των διακρίσεων, η οποία μέχρι σήμερα είναι ελλιπής, (ο Νόμος 3304/2005 όσον αφορά στα άτομα με αναπηρία εστιάζει μόνο στον τομέα της απασχόλησης), δηλαδή νομοθεσίας που να καλύπτει όλους τους τομείς της ζωής στους οποίους υφίστανται

διάκριση τα άτομα με αναπηρία και ένταξης της διάστασης της αναπηρίας σε όλες τις πολιτικές (αρχή του mainstreaming) και

β) της εφαρμογής θετικών μέτρων δράσης, δηλαδή: i) μέτρα για όλες τις κατηγορίες ατόμων με αναπηρία, διότι πρόκειται για μια ανομοιογενή ομάδα και ii) για τις πλέον ευάλωτες ομάδες ατόμων με αναπηρία, όπως είναι τα άτομα με βαριές αναπηρίες και πολλαπλές ανάγκες εξάρτησης και τα άτομα με αναπηρία που υφίστανται πολλαπλή διάκριση λόγω φύλου, μετανάστευσης, θρησκευτικής πεποίθησης κτλ.

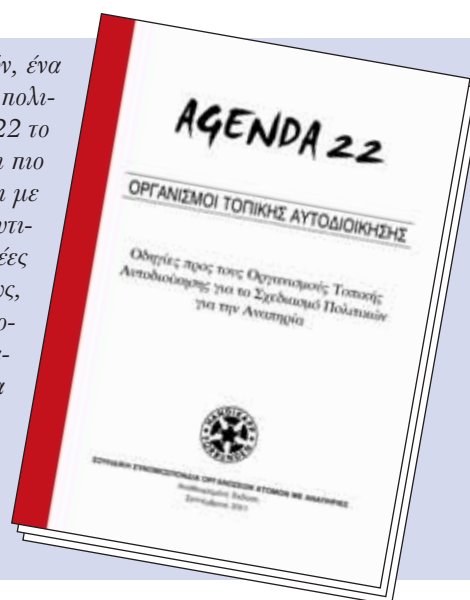
Η προσέγγιση αυτή θέτει την ευθύνη για την ανεμπόδιστη άσκηση των βασικών ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρία στο κοινωνικό - πολιτικό εποικοδόμημα. Νόμοι, κανονισμοί, συμπεριφορές δημιουργούν εμπόδια, τυπικούς και άτυπους φραγμούς, θέτοντας τα άτομα με αναπηρία στο έλεος του κοινωνικοπολιτικού περιβάλλοντος, και όχι σε θέση υποκειμένου ώστε να μπορούν να λειτουργήσουν ισότιμα στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Το Ευρωπαϊκό Έτος Ίσων Ευκαιριών αποτελεί ίσως τη μεγαλύτερη ευκαιρία για τα άτομα με αναπηρία να κερδίσουν το αυτονόητο: να μπορούν να είναι ίσοι απέναντι σε ίσους, ασκώντας ανεμπόδιστα ακόμα και τα πιο αυτονόητα δικαιώματά τους. Κι αυτήν την ευκαιρία πρέπει να την αδράξουμε. **Θ.Α.** ✓

Agenda 22 η Στρατηγική Κατάρτισης Τοπικών Σχεδίων Πολιτικής για την Αναπηρία

Της Άνας Θεωνά
Δημοσιογράφου

Στον απόηχο των πρόσφατων Δημοτικών και Νομαρχιακών Εκλογών, ένα αποφασιστικό βήμα προς την κατάρτιση αποτελεσματικών σχεδίων πολιτικής για την αναπηρία, το οποίο έγινε με τη διαμόρφωση της Agenda 22 το 2001 από τη Σουηδική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, φαντάζει πιο επίκαιρο από ποτέ. Κι αυτό γιατί κάθε νέα περίοδος που σηματοδοτείται με την ανακοίνωση των εκλογικών αποτελεσμάτων, τόσο σε επίπεδο βουλευτικών εκλογών, όσο και σε επίπεδο τοπικής αυτοδιοίκησης, δημιουργεί νέες ελπίδες για τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης όλων μας ανεξαιρέτως, χωρίς διακρίσεις. Νέες ελπίδες και πολλές προσδοκίες για εκείνες τις ομάδες του πληθυσμού που όπως κι αν τις αποκαλούμε κατά καιρούς, παραμένουν πάντα εκείνες που πλήττονται περισσότερο από την ανεπάρκεια μέτρων στήριξης τους από την πολιτεία. Για τα άτομα με αναπηρία, η Agenda 22, είναι ακριβώς αυτή η ελπίδα, αυτή η προσδοκία για αλλαγή, αλλαγή ουσιαστική, που θα δώσει ένα τέλος σε όλα εκείνα τα εμπόδια που δεν τους επιτρέπουν να ζήσουν ισότιμα με όλους τους υπόλοιπους συμπολίτες τους.

Με επίκεντρο τα ανθρώπινα δικαιώματα

Η Σουηδική Συνομοσπονδία Οργανώσεων Ατόμων με Αναπηρίες, συνεργάστηκε με Ενώσεις Φορέων Τοπικής Αυτοδιοίκησης και κατόρθωσε την επεξεργασία μιας στρατηγικής βασισμένης στους Πρότυπους Κανόνες για την Εξίσωση των Ευκαιριών για τα Άτομα με Αναπηρία του ΟΗΕ, η οποία καταγράφει και αξιολογεί τις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία, γεννώντας έτσι ένα πλαίσιο σχεδιασμού μιας αποτελεσματικής πολιτικής για την α-

ναπηρία. Η Agenda 22, όπως ονομάστηκε αυτή η στρατηγική, είναι αναμφίβολα ένας ικανός μπουσούλας για την Τοπική Αυτοδιοίκηση, που μπορεί να συμβάλει τα μέγιστα στην ομαλή και ισότιμη ένταξη των ατόμων με αναπηρία στη σύγχρονη κοινωνία.

Η Agenda 22, διαπνέεται στο σύνολό της από δύο βασικές ιδέες. Σύμφωνα με την πρώτη, τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν - και πρέπει να αποτελούν - το θεωρητικό υπόβαθρο, την ιδεολογική βάση του σχεδιασμού πολιτικής, ενώ σύμφωνα με τη

δεύτερη, τα καλύτερα αποτελέσματα μπορούν να επιτευχθούν με τη σύναψη συνεργασίας μεταξύ των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.

Επιπλέον, περιλαμβάνει τρόπους με τους οποίους ένας φορέας τοπικής αυτοδιοίκησης μπορεί να καταρτίσει ένα σχέδιο πολιτικής για την αναπηρία, σε συνεργασία με τις οργανώσεις των ατόμων με αναπηρία και προτείνει μια διαδικασία που αφορά στο πέρασμα από την αρχική ιδέα στην πράξη του σχεδιασμού πολιτικής για την αναπηρία. Το κυ-

ρίως κείμενο της Agenda 22 χωρίζεται σε τρία μέρη:

- α) **Χαρακτηριστικά ενός καλού σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία**
- β) **Ισότιμοι Εταίροι**
- γ) **Από την ιδέα στην πράξη σχεδιασμού πολιτικής για την αναπηρία**

Το περιεχόμενο της Agenda 22

α) Χαρακτηριστικά ενός καλού σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία

Για να μπορέσει η τοπική αυτοδιοίκηση να προσφέρει ίσες ευκαιρίες σε όλους τους πολίτες, χρειάζεται να αναπτύξει ένα σχέδιο πολιτικής για τα άτομα με αναπηρία, με το οποίο θα επιδιώκεται συστηματικά η διαμόρφωση μιας κοινωνίας προσβάσιμης και συμμετοχικής. Βάση ενός ικανού σχεδίου πολιτικής πρέπει να είναι οι παρακάτω αρχές:

- i) **Οι Πρότυποι Κανόνες ως κατευθυντήριες γραμμές:** Το σχέδιο πολιτικής θα πρέπει να στηρίζεται στους Πρότυπους Κανόνες, ενώ είναι απαραίτητο να εξετάζεται ο τρόπος που ανταποκρίνεται η σημερινή κοινωνία στους Κανόνες, οι δράσεις και τα απαραίτητα μέτρα για την υλοποίησή τους,
- ii) **Στενή συνεργασία με τις οργανώσεις των ατόμων με αναπηρία:** Η άμεση εμπλοκή των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία σε όλα τα στάδια κατάρτισης του σχεδίου πολιτικής είναι απαραίτητη, ώστε να λαμβάνονται σε όλες τις φάσεις υπόψη οι ανάγκες

- των ατόμων με αναπηρία,
- iii) **Ένταξη στο Γενικό Σχεδιασμό:** ένταξη μέτρων πολιτικής για τα άτομα με αναπηρία στο γενικό σχεδιασμό - αρχή του mainstreaming,
- iv) **Γυναίκες, παιδιά και μετανάστες με αναπηρία:** πρόκειται για τις πιο ευάλωτες κοινωνικές ομάδες στην αρνητική διάκριση,
- v) **Γενικά και ειδικά μέτρα:** συμπλήρωση των γενικών μέτρων με ειδικά που θα συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων,
- vi) **Ελευθερία επιλογής:** παροχή υπηρεσιών που δίνουν δυνατότητα προσωπικής επιλογής για τους πολίτες με αναπηρία,
- vii) **Η κοινωνία ως υπόδειγμα:** η κοινωνία θα πρέπει να δώσει το παράδειγμα για την κατάρτιση μακρόπνοου και προοδευτικού σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία,
- viii) **Μελλοντική συνεργασία με τους φορείς των ατόμων με αναπηρία,**
- ix) **Στόχοι:** θέση μακροπρόθεσμων στόχων με βάση την αρχή ότι τα άτομα με αναπηρία έχουν τα ίδια δικαιώματα με τους συμπολίτες τους,
- x) **Συγκεκριμένα μέτρα,**
- xi) **Αξιολόγηση και αναθεώρηση.**

β) Ισότιμοι Εταίροι

Η Agenda 22 στηρίζεται στη μελέτη δύο βασικών παραμέτρων: τι υπηρεσίες παρέχει η τοπική αυτοδιοίκηση στους πολίτες της και ποια υποστήριξη χρειάζονται τα άτομα με αναπηρία από την τοπική κοινότητα. Οποιοδήποτε σχέδιο πολιτικής θα πρέπει να γεφυρώνει όλα τα κενά των δύ-

ο αυτών παραμέτρων.

- i) **Ίσοι όροι:** οι οργανώσεις των ατόμων με αναπηρία πρέπει να αντιμετωπίζονται ως ισότιμοι εταίροι και να εμπλέκονται σε όλες τις φάσεις της διαδικασίας κατάρτισης του σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία, το οποίο πρέπει να αντανακλά τους Πρότυπους Κανόνες,
- ii) **Χρονοδιάγραμμα και πόροι:** χρειάζεται καλή δόμηση του σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία ώστε να αντέχει σε πολιτικές και οικονομικές διακυμάνσεις. Οι εκπρόσωποι των οργανώσεων ατόμων με αναπηρία θα πρέπει να μειβονται για να ανταποκρίνονται κατάλληλα στο συμβουλευτικό τους ρόλο,
- iii) **Ομάδα Agenda 22:** η ομάδα αυτή θα αναλάβει την διεύθυνση και το σχεδιασμό της δουλειάς που πρέπει να γίνει, τη σύνταξη μελετών, την επεξεργασία προτάσεων και την προετοιμασία της τελικής έκδοσης του σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία. Θα πρέπει να αποτελείται από ι-σάριθμους εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης και των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία,
- iv) **Ομάδες εργασίας:** οι ομάδες αυτές μπορούν να προτείνουν μέτρα για την αναπηρία. Η σύνθεσή τους πρέπει να είναι ανάλογη της ομάδας Agenda 22, ώστε να υπάρχει ίση εκπροσώπηση των δύο πλευρών,
- v) **Οργανώσεις των ατόμων με αναπηρία:** μπορούν να συγκεντρώνουν και να συνθέτουν στοιχεία που αφορούν στην υποστήριξη που χρειάζονται τα άτομα με αναπηρία

από την τοπική αυτοδιοίκηση.

γ) Από την ιδέα στην πράξη σχεδιασμού πολιτικής για την αναπηρία

Το τελικό σχέδιο πολιτικής θα πρέπει να έχει άμεση σχέση με όλη την γκάμα δραστηριοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης. Για να γίνει όμως αυτό, η δραστηριότητα της κατάρτισης του σχεδίου πολιτικής θα πρέπει να υπάγεται άμεσα στις αρμοδιότητες του ανώτατου οργάνου λήψης αποφάσεων ή της γενικής συνέλευσης που ορίζει την Ομάδα Agenda 22. Η διαδικασία αυτή έχει 5 στάδια:

1ο Στάδιο: Καταγραφή των δραστηριοτήτων της τοπικής αυτοδιοίκησης σε σχέση με τους Πρότυπους Κανόνες

Η δουλειά αυτή θα πρέπει να βασιστεί στην εκτεταμένη καταγραφή της πραγματικότητας από την τοπική αυτοδιοίκηση σε συνεργασία με τους φορείς εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία, ώστε να διαπιστωθεί το κατά πόσο ανταποκρίνονται οι παρεχόμενες υπηρεσίες στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία. Επιπλέον θα πρέπει να εξεταστεί η σύμπτωση των δράσεων με τους Πρότυπους Κανόνες.

2ο Στάδιο: Καταγραφή των αναγκών των ατόμων με αναπηρία για κοινωνικές υπηρεσίες

Μια πλήρης μελέτη των αναγκών

των ατόμων με αναπηρία είναι απαραίτητη για την κατάρτιση ενός σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία. Αυτό μπορεί να γίνει από τις οργανώσεις και τους φορείς εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία.

Η πρώτη φάση καταγραφής των αναγκών μπορεί να γίνει από κάθε οργάνωση ατόμων με αναπηρία ξεχωριστά και να αφορά στις ανάγκες για κοινωνικές υπηρεσίες εκείνης της κατηγορίας αναπηρίας που εκπροσωπεί η συγκεκριμένη οργάνωση. Είναι πολύ σημαντικό να αναδειχτούν και να ληφθούν υπόψη στο σχέδιο πολιτικής οι ανάγκες όλων των κατηγοριών αναπηρίας.

3ο Στάδιο: Συλλογή δεδομένων, ανάλυση και καθορισμός προτεραιοτήτων

Η ομάδα Agenda 22 συνθέτει και αναλύει τις εκθέσεις, τις συγκρίνει με τις περιγραφές των αναγκών και καταρτίζει σχέδιο πολιτικής. Είναι πιθανό να υπάρχει διαφορά στα συμπεράσματα της τοπικής αυτοδιοίκησης με αυτά των οργανώσεων των ατόμων με αναπηρία.

Όταν συγκεντρωθεί και αναλυθεί το υλικό, θα καταστεί εμφανές σε ποιους τομείς υπάρχουν αδυναμίες. Πρώτη προτεραιότητα της τοπικής αυτοδιοίκησης είναι ο σχεδιασμός των δράσεων της έτσι ώστε να λαμβάνεται πάντα υπόψη η διάσταση της αναπηρίας.

Επιπλέον, το σχέδιο πολιτικής για την αναπηρία θα πρέπει να είναι πάντα ρεαλιστικά δομημένο έτσι ώστε να είναι εφικτή η υλοποίη-

σή του. Οι οικονομικοί δυσκολίες δεν πρέπει να γίνονται εμπόδιο. Είναι απόλυτα δυνατό ακόμα και σε περιόδους οικονομικής κρίσης να υλοποιούνται πολιτικές για τη διαμόρφωση μιας ισότιμης κοινωνίας, αν η υλοποίηση των διαφόρων μέτρων πολιτικής οργανώνεται και διαχωρίζεται σε φάσεις με βάση τους διατιθέμενους πόρους. Εξάλλου, ό,τι είναι καλό για τα άτομα με αναπηρία είναι καλό και για τους άλλους πολίτες.

4ο Στάδιο: Κατάρτιση του σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία

Ένα καλό σχέδιο πολιτικής για την αναπηρία θα πρέπει να είναι σαφές, να δέτει εφικτούς στόχους και να αναφέρεται σε συγκεκριμένα μέτρα. Η υλοποίηση ενός σχεδίου πολιτικής για την αναπηρία μπορεί να εκτείνεται σε κάποια χρόνια. Γι' αυτό και στο σχέδιο πολιτικής θα πρέπει για κάθε έτος να περιγράφονται τα συγκεκριμένα μέτρα που θα υλοποιηθούν για την επίτευξη κάποιου στόχου. Αν τα προβλεπόμενα μέτρα είναι σαφώς διατυπωμένα, τότε θα είναι πιο εύκολη η αξιολόγησή τους.

5ο Στάδιο: Υιοθέτηση του σχεδίου πολιτικής από το ανώτατο όργανο λήψης αποφάσεων

Τα σχέδια πολιτικής για την αναπηρία εγκρίνονται από το Συμβούλιο της τοπικής αυτοδιοίκησης έτσι ώστε να μπορεί να εφαρμοστεί σε όλους τους τομείς δράσης της. ✓

Ψηφίστηκε η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία

Νέα Υόρκη, 25 Αυγούστου 2006

Μετά από μακρά διαδικασία διαβούλευσης μεταξύ των κρατών - μελών του Ο.Η.Ε. και αναπηρικών οργανώσεων, με το Ευρωπαϊκό Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία και τον Πρόεδρο της Ε.Σ.Α.μεΑ. κ. Γιάννη Βαρδακαστάνη να πρωτοστατεί σ' αυτήν εδώ και 4 χρόνια, στις 25 Αυγούστου 2006 στη Νέα Υόρκη κατά τη διάρκεια της 8ης Συνόδου της Ad Hoc Επιτροπής ολοκληρώθηκε η επεξεργασία και ψηφίστηκε η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα των Ατόμων με Αναπηρία, την οποία τελικώς θα εγκρίνει η Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε..

Η Σύμβαση αυτή, αποτελεί μια σημαντική κατάκτηση για το αναπηρικό κίνημα και ουσιαστικά οδηγεί στη νομική δέσμευση των κρατών - μελών του Ο.Η.Ε. ότι η αναπηρία είναι και θα αντιμετωπίζεται ως ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τα οποία πρέπει να διασφαλίζονται. Το κείμενο της Σύμβασης βασίζεται στις ήδη υπάρχουσες συνθήκες για τα ανθρωπίνια δικαιώματα, οι οποίες προσαρμόζονται στα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία, σε όλους τους τομείς της ανθρωπίνης δράσης, ώστε να έχουν τα άτομα με αναπηρία να ασκήσουν και να απολαύσουν ανεμπόδιστα τα θεμελιώδη δι-

καιώματά τους.

Το ευρωπαϊκό αναπηρικό κίνημα εκπροσωπήθηκε σε όλες τις συνεδριάσεις της Ad Hoc Επιτροπής από τον Πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία κ. Γ. Βαρδακαστάνη, ο οποίος στις 26 Αυγούστου 2006 μίλησε σε κεντρική εκδήλωση στο Δημαρχείο της Νέας Υόρκης με θέμα: "Οι προσδοκίες και οι στόχοι του αναπηρικού κινήματος μετά την έγκριση της Σύμβασης". Ο κ. Βαρδακαστάνης, τονίζοντας τη σημασία της Σύμβασης, δήλωσε: "Πρόκειται για ένα ζωτικό βήμα, ένα ορόσημο στον μακροχρόνιο αγώνα του αναπηρικού κινήματος κατά των διακρίσεων, το οποίο στέλνει το ηχηρό μήνυμα σε όλο τον κόσμο, ότι η αναπηρία είναι ζήτημα ανθρωπίνων δικαιωμάτων".

Η ψήφιση της νέας Διεθνούς Σύμβασης θέτει τα κράτη - μέλη του Ο.Η.Ε., μεταξύ των οποίων και την Ελλάδα, προ νέων ευθυνών, προκειμένου όσα η Σύμβαση περιέχει να τύχουν εφαρμογής σε εθνικό επίπεδο. Αναμφίβολα, αποτελεί ένα σημαντικό όπλο για τα άτομα με αναπηρία, ώστε να εξαλειφθούν τα φαινόμενα διακριτικής μεταχείρισης, που ταλανίζουν τους συμπολίτες μας με αναπηρία σε καθημερινή βάση. Στο επίκεντρο της νέας

Σύμβασης βρίσκονται και οι γυναίκες με αναπηρία και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν, καθώς και τα δικαιώματα των παιδιών και νέων με αναπηρία, ομάδες για τις οποίες υπάρχει συγκεκριμένη δέσμη όρων.

Τόσο το Ευρωπαϊκό Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία, όσο και η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία χαιρετίζουν αυτή την τόσο σημαντική και ουσιαστική απόφαση, η οποία μπορεί να σημάψει την αλλαγή της δυσχερούς κατάστασης στην οποία έχουν περιέλθει εκατομμύρια

άτομα με αναπηρία σε όλη τον κόσμο και καλεί τα κράτη μέλη του Ο.Η.Ε. και της Ε.Ε. να υπερψηφίσουν το κείμενο αυτό, ένα κείμενο που θα αλλάξει άρδην την ευρωπαϊκή νομοθεσία κατά των διακρίσεων. **Ε.Α.** ✓

Η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες

Αναδρομή στην διαπραγματευτική της ιστορία

*του Μιχ. Στελακάτου**

Η 25 Αυγούστου 2006 αποτέλεσε μία σημαντική ημερομηνία για τον ΟΗΕ και το αναπηρικό κίνημα. Υιοθετήθηκε ουσιαστικά, δηλαδή οριστικοποιήθηκε το τελικό κείμενο της Σύμβασης για τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες ολοκληρώνοντας μία διαδικασία που είχε αρχίσει πριν από πέντε

χρόνια. Απομένει δε μόνο η τυπική υιοθέτησή του από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ ώστε στη συνέχεια να ανοίξει για υπογραφή (και στη συνέχεια για κύρωση) από τα Κράτη Μέλη του Οργανισμού.

Η διαδικασία κατάρτισης ενός διεθνούς κειμένου, όπως ίσως κάθε κείμενο, έχει τις δυσκο-

λίες, τις μικρές ή μεγάλες, πολύ περισσότερο όταν πρέπει να συμφωνήσουν σε αυτό περίπου 192 Κράτη (όσα τα Κράτη Μέλη του ΟΗΕ).

Τούτη η Σύμβαση όμως είχε μία πρόσθετη δυσκολία. Ήταν η πρώτη φορά που η διεθνής κοινότητα καταγινόταν με τη σύνταξη ενός κειμένου διαφο-

* Ο Μιχ. Στελακάτος είναι Εισηγητής στη Ειδική Νομική Υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών και συμμετείχε από τις αρχές του 2004 στη διαπραγμάτευση του κειμένου της Σύμβασης. Οι απόψεις που διατυπώνονται στο κείμενο είναι προσωπικές και δεν δεσμεύουν το Υπουργείο Εξωτερικών.

ρετικού από τα άλλα. Δεν επρόκειτο για μία συνηθισμένη απόφαση της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ, από αυτές που σχεδόν κατά εκατοντάδες παράγουν οι διεθνείς οργανισμοί. Ο στόχος ήταν πολύ πιο φιλόδοξος, να πεισθούν τα Κράτη σε ένα "Καταστατικό Χάρτη" ένα είδος διεθνούς "Συντάγματος" που να κατοχυρώνει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες. Μέχρι τότε δεν υπήρχε διεθνές προηγούμενο σε αυτό.

Η δύσκολη αρχή

Το πρώτο βήμα, ίσως και το πιο δύσκολο ήταν να πεισθούν τα Κράτη ότι χρειαζόταν ένας τέτοιος "Χάρτης". Αυτό δεν ήταν εύκολο αφού άλλα διεθνή κείμενα είχαν γενικές διατάξεις προστασίας. Όσοι λοιπόν αντιμεύχονταν την ιδέα πρόβαλαν ακριβώς αυτό, ότι δηλαδή ένα τέτοιο κείμενο δεν θα προσθέσει κάτι καινούργιο σε ό,τι ήδη υπάρχει στα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η απόφαση να προχωρήσει τελικά ο ΟΗΕ στην κατάρτιση διεθνούς κειμένου, λήφθηκε τον Ιούνιο του 2003. Ένας από τους ανασχετικούς παράγοντες στην πρώιμη αυτή φάση ήταν η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία φοβόταν ότι η Σύμβαση θα μπορούσε να εξελιχθεί σε αντιπαράθεση (ηλούσιου) Βορά και (φτωχού) Νότου παίρνοντας περισσότερο τη μορφή ενός Σχεδίου Δράσης για την Κοινωνική Ανάπτυξη. Αν και η ΕΕ είχε αυτή την επιφύλαξη, από κοινού με τις

σημαντικότερες δυτικές χώρες (Αυστραλία, Καναδάς, Ιαπωνία) προσπάθησαν από την αρχή το κείμενο που θα ετοιμασθεί να είναι Σύμβαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ένας 'Χάρτης' δικαιωμάτων των προσώπων απέναντι στο Κράτος στο οποίο ζουν.

Μια μοναδική διαπραγμάτευση

Για να υπάρξει διαπραγμάτευση ήταν πρώτα απαραίτητο να υπάρξει ένα κείμενο. Τον Ιανουάριο του 2004 τα Κράτη αλλά και οι Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις κατέγραψαν σε ένα πρώτο κείμενο εκείνα τα δικαιώματα που θα αποτελούσαν τον πυρήνα της Σύμβασης.

Η συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών (ΜΚΟ) δεν είναι πρωτόγνωρη στους διεθνείς οργανισμούς όταν συζητείται ένα διεθνές κείμενο (διακήρυξη ή ακόμη και Σύμβαση). Η έκταση όμως της συμμετοχής και η ουσιαστική συμβολή της στη διαμόρφωση του κειμένου ήταν καταλυτική. "Nothing about us, without us" (τίποτα για μας, χωρίς εμάς) ήταν όχι μόνο το σύνθημα αλλά η πολιτική ουσία της διαπραγμάτευσης αυτής.

Γενικότερα όμως το αναπηρικό κίνημα παρουσιάσθηκε με μία φωνή (International Disability Caucus-IDC). Μέσα σε αυτό αλλά και σε ευρωπαϊκό επίπεδο ουσιαστική ήταν η συμβολή του Ευρωπαϊκού Φόρουμ Ατόμων με Αναπηρία (EDF -

European Disability Forum). Όλα τα Κράτη Μέλη της Ε.Ε. σε όλες τις φάσεις της διαπραγμάτευσης από τα πρώτα κείμενα ως τις διατάξεις που οριστικοποιήθηκαν μόλις τον περασμένο Αύγουστο, είχαν κάθε λόγο να ακούσουν τις θέσεις και προτάσεις του EDF, το οποίο έγινε προνομιακός συνομιλητής της Ένωσης.

Η ενότητα με την οποία η κοινωνία των πολιτών ανέπτυξε και χάρη στην οποία τελικά έπεισε με τα επιχειρήματά της τα Κράτη να δεχθούν θέσεις που θα τις χαρακτηρίζαμε προοδευτικές σε σχέση με τα ισχύοντα στην εσωτερική νομοθεσία, έδειξε τον αποφασιστικό ρόλο στη διαπραγμάτευση και αποδοχή ενός κειμένου παγκόσμιας εμβέλειας όπως η Σύμβαση.

Με βεβαιότητα μπορεί να ειπωθεί ότι τόσο το IDC όσο και το EDF αποτέλεσαν έναν ουσιαστικό συνομιλητή των Κρατών τελικά με τον ίδιο τους τον εαυτό καθώς στην πράξη αποτέλεσαν τη 'συνείδησή' τους κατά τη διαπραγμάτευση.

Από την άλλη πλευρά πρέπει να τονισθεί ότι τα δύο αυτά τελευταία χρόνια που διάρκεσε η διαπραγμάτευση του κειμένου της Σύμβασης, αυτή χαρακτηρίσθηκε από την προσπάθεια των δυτικών για μία Σύμβαση που θα διασφαλίζει την απόλαυση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τα άτομα με αναπηρίες χωρίς διακρίσεις και σε ισότιμη βάση, ενώ οι αναπτυσσόμενες χώρες από την

πλευρά τους προσπάθησαν να πετύχουν την εξάρτηση των υποχρεώσεων κάθε Κράτους να προστατεύσει τα δικαιώματα αυτά από την παροχή αναπτυξιακής βοήθειας.

Πέρα όμως από αυτή τη λανθάνουσα πολιτικοποίηση της διαπραγματεύσεως ήταν γνήσια η προσπάθεια όλων των αντιπροσωπειών είτε από πλούσιες, είτε από φτωχές χώρες, να πετύχουν το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Σ' αυτό συνέβαλε η συμμετοχή σε πολλές αντιπροσωπείες ατόμων με αναπηρίες, οι οποίοι εκπροσωπούσαν τις χώρες τους. Τούτο διευκόλυνε σε μεγάλο βαθμό τη γρήγορη ανεύρεση αποδεκτών λύσεων από όλους.

Μία πρώτη αποτίμηση

Παρόλο που είναι ίσως νωρίς να γίνει μία ουσιαστική αποτίμηση της Σύμβασης, αξίζει να προσεχθούν δυο πράγματα. Το πρώτο είναι η ουσιαστική συμβολή της κοινωνίας των πολιτών τόσο σε διε-

θνές όσο και σε εθνικό επίπεδο (και όχι μόνο στις δυτικές χώρες) στη διαμόρφωση του τελικού κειμένου. Τούτο είναι σημαντικό καθώς παρόλο που από πλευράς ουσίας δεν προστίθενται νέα δικαιώματα (ατομικά, πολιτικά, οικονομικά, κοινωνικά ή

“ Η Σύμβαση αντιμετωπίζει συνολικά όλη την έκταση των θεμελιωδών (ανθρωπίνων) δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες έτσι ώστε να είναι σε θέση όταν το Σύνταγμα κάθε χώρας δεν μπορεί να δώσει σαφείς κατευθύνσεις, να τις δώσει η Σύμβαση. ”

πολιτιστικά) σε όσα ήδη υπάρχουν, το στοιχείο της Σύμβασης ήταν να κατοχυρωθούν τέτοιες διατάξεις που να ανταποκρίνονται στα προβλήματα ή καλύτερα να καλύπτουν τα κενά που η γενικότητα των διατάξεων που υπάρχουν σήμερα δεν ήταν ικανή να αντιμετωπίσει.

Το δεύτερο είναι ότι η Σύμβαση αντιμετωπίζει συνολικά όλη την έκταση των θεμελιωδών (ανθρωπίνων) δικαιωμάτων των ατόμων με αναπηρίες έτσι ώστε να είναι σε θέση όταν το Σύνταγμα κάθε χώρας δεν μπορεί να δώσει

σαφείς κατευθύνσεις, να τις δώσει η Σύμβαση. Σίγουρα ένα κείμενο που είναι προϊόν συμβιβασμού, όπως κάθε διεθνές κείμενο δεν είναι τέλειο. Η ζωή θα δείξει τα προβλήματα που θα παρουσιάσει ή τα κενά που ηδελημένα ή αδέλγητα δεν αντιμετωπίστηκαν. Σίγουρα ακόμη δεν είναι ένα κείμενο που δημιουργεί μεγάλες ανατροπές, αφού εξειδικεύει ό,τι σήμερα ισχύει. Αποτελεί όμως ένα μεγάλο βήμα που αν όχι άμεσα στη ζωή του πολίτη, τουλάχιστο στο επίπεδο της ακολουθούμενης πολιτικής σε εθνικό επίπεδο δίνει κάποιες κατευθύνσεις.

Αξίζει να σημειωθεί και κάτι τελευταίο. Η Σύμβαση αποτελεί μία πρώτη για την Ευρωπαϊκή Κοινότητα. Αποτελεί την πρώτη της διεθνή παρουσία σε ένα κείμενο ανθρωπίνων δικαιωμάτων και μία από τις πρώτες "υπερβάσεις" σε επίπεδο ΟΗΕ του πρώτιστα εμπορικού / οικονομικού σκοπού και δράσεών της. Άλλωστε καθ' όλη τη διαπραγμάτευση τα 25 Κράτη - Μέλη εκπροσωπούνταν από την εκάστοτε Προεδρία της Ένωσης. Στην πράξη θα φανεί και πάλι αν αυτή η μικρή κατά άλλα επανάσταση για τα κοινοτικά δεδομένα θα αποδειχθεί επιτυχημένη. Σίγουρα όμως της αξίζει να έχει συνέχεια.

Πρωτόκολλο Συνεργασίας Ελλάδας - Βουλγαρίας

για ανάπτυξη δράσεων για τα άτομα με αναπηρία σε τομείς διασυνοριακού ενδιαφέροντος

Με απώτερο στόχο την ενίσχυση των σχέσεων συνεργασίας μεταξύ Ελλάδας και Βουλγαρίας, υπεγράφη στις 5 Δεκέμβρη 2005 Πρωτόκολλο Συνεργασίας μεταξύ του παραρτήματος Βορείου Ελλάδος της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία και του Περιφερειακού Παραρτήματος Ησκονο του Εθνικού Συμβουλίου Ατόμων με Αναπηρία της Βουλγαρίας, στο πλαίσιο της Διακρατικής Συνεργασίας, ώστε επιτευχθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο οι κοινές επιδιώξεις των δύο χωρών, αναφορικά με τα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία σε διαβαλκανικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Το Πρωτόκολλο αυτό που υπεγράφη εντάσσεται στο Πρόγραμμα της Κ.Π. INTERREG II Α' / PHARE CBC ΕΛΛΑΔΑ-ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ, ΜΕΤΡΟ 2.1 "Ενίσχυση επιχειρηματικών δραστηριοτήτων και ανάπτυξη αν-

θρωπίνων πόρων", το οποίο αποσκοπεί στην προώθηση της διασυνοριακής, διακρατικής, διαπεριφερειακής συνεργασίας στην Ε.Ε. και συγχρηματοδοτείται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, ώστε να ενισχυθεί η οικονομική και κοινωνική συνοχή στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η διμερής συμφωνία δεσμεύει τους συμβαλλόμενους ως προς τα εξής:

1. Ενδυνάμωση των δράσεων για την ανάπτυξη σχέσεων συνεργασίας και ανταλλαγής γνώσης ανάμεσα σε δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς για την ενίσχυση και στήριξη υπηρεσιών παρεχόμενων από τα άτομα με αναπηρία.
2. Ανάπτυξη δράσεων για την επαγγελματική εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία σε τομείς διασυνοριακού ενδιαφέροντος.
3. Δράσεις για τη δημιουργία υποστηρικτικών δομών διασυνοριακής συνεργασίας με έμφαση στην ανάπτυξη ικανότη-

- των και εργασιακών σχέσεων.
4. Δράσεις για τη μεταφορά τεχνολογίας και την εφαρμογή της σε ζητήματα οργάνωσης, διαχείρισης και παροχής εξειδικευμένων υπηρεσιών από τα άτομα με αναπηρία.
5. Ενσωμάτωση, βελτίωση της συνεργασίας και προώθηση της ισότητας των ατόμων με αναπηρία.

Στο πλαίσιο αυτό, οι δύο πλευρές οφείλουν να αναπτύξουν προγράμματα εκπαίδευσης για εργαζόμενους με αναπηρία, τόσο στον Ιδιωτικό όσο και στον Δημόσιο Τομέα, αλλά και για ανέργους με αναπηρία, τα οποία θα υλοποιηθούν στην Ελλάδα.

Επιπλέον, θα εκπονηθεί συγκεκριμένη έρευνα - μελέτη, ώστε να εξεταστεί η αναγκαιότητα δια βίου μάθησης των ατόμων με αναπηρία. Τέλος, υποχρεωτική καθίσταται και η δημιουργία διασυνοριακού κέντρου συνεργασίας για τη δια βίου μάθηση, αλλά και τα εργασιακά ζητήματα των ατόμων με αναπηρία. Θ.Α.

Η ΕΣΑμεΑ παρεμβαίνει, προτείνει, διεκδικεί...

Συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της Ε.Σ.Α.με.Α., Τρίτη 29/08/2006

Συνεδρίασε την Τρίτη 29/08/2006, το Γενικό Συμβούλιο της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία, το οποίο εξέλεξε ομόφωνα μέλος της Εκτελεστικής Γραμματείας τον κ. Αντώνη Χαροκόπο.

Ακολούθησε έκτακτη συνεδρίαση της Εκτελεστικής Γραμματείας, με μοναδικό θέμα την ανασυγκρότηση της σύνθεσής της. Η σύνθεση της νέας Εκτελεστικής Γραμματείας, η οποία αποφασίστηκε ομόφωνα, έχει ως εξής:

- **Πρόεδρος:** Ι. Βαρδακαστάνης
- **Αντιπρόεδρος Α΄:** Θ. Κλεισιώτης
- **Αντιπρόεδρος Β΄:** Κ. Κουλουρίδου
- **Αντιπρόεδρος Γ΄:** Γ. Λεοντόπουλος
- **Γεν. Γραμματέας:** Α. Παναγός
- **Αν. Γεν. Γραμματέας:** Α. Νίκα
- **Ταμίας:** Κ. Γαργάλης
- **Οργαν. Γραμματέας:** Χ. Κεσόγλου
- **Αν. Οργ. Γραμματέας:** Τ. Βεράνης
- **Υπ. Διεθνών Σχέσεων:** Χ. Νάστας
- **Υπ. Δημοσίων Σχέσεων:** Α. Χαροκόπος

Συνάντηση αντιπροσω-

πείας της Ε.Σ.Α.με.Α. με τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών κ. Γ. Αλογοσκούφη για οικονομικά και φορολογικά αιτήματα του αναπηρικού κινήματος

Μετά από τρία χρόνια διαρκούς προσπάθειας με αλληπάλληλες επιστολές και υπομνήματα προς το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για τον καθορισμό συνάντησης με τον Υπουργό κ. Γ. Αλογοσκούφη (βλ. Ενημερωτικό Δελτίο Ε.Σ.Α.με.Α. Νο 14) και υπό την πίεση μιας ενδεχόμενης κινητοποίησης έξω από το Υπουργείο σε περίπτωση που δε γινόταν και πάλι δεκτό το αίτημα αυτό της Συνομοσπονδίας, αντιπροσωπεία της Εκτελεστικής Γραμματείας της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία με επικεφαλής τον Πρόεδρο της Ε.Σ.Α.με.Α. κ. Ιωάννη Βαρδακαστάνη πραγματοποίησε την Τετάρτη 4 Οκτωβρίου 2006, συνάντηση με τον κ. Αλογοσκούφη στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών.

Κατά τη συνάντηση, η Συνομοσπονδία εξέθεσε εκτενώς εν όψει της κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού 2007 τα δίκαια οικονομικά, αλλά και φορολογικά αιτήματα του συνόλου του αναπηρικού κινήματος, τα οποία στοχεύουν αφενός μεν στην εν-

δυνάμωση της εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία στην ελληνική κοινωνία και Πολιτεία, αφετέρου δε στη βελτίωση της ποιότητας ζωής τους και στη μείωση του κοινωνικού αποκλεισμού και της φτώχειας που βιώνουν, συνοψίζονται στα εξής:

1. Πρόβλεψη για την καταβολή επιδόματος θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία ως αποτέλεσμα της ραγδαίας, συνεχούς και εντεινόμενης αύξησης των διεθνών τιμών του πετρελαίου.
2. Αύξηση των κονδυλίων για τον Τομέα Κοινωνικής Πρόνοιας του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.
3. Πρόβλεψη κονδυλίων στον Κρατικό Προϋπολογισμό 2007 για την πρόσληψη προσωπικού στους Δημόσιους Φορείς Κοινωνικής Φροντίδας, Πρόνοιας και Υγείας.
4. Πρόβλεψη κονδυλίου για τη λειτουργία του Εθνικού Παρατηρητηρίου Ατόμων με Αναπηρία του Υπουργείου Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης.
5. Πρόβλεψη κονδυλίου για την αύξηση του διατροφικού επιδόματος των νεφροπαθών.
6. Επιχορήγηση προγραμμάτων Διεργημείας στην Νοηματική Γλώσσα για τις ανάγκες επικοινωνίας των κωφών ατόμων.
7. Επιχορήγηση της Εθνικής Συ-

νομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία και των Οργανώσεων - Μελών της.

8. Ένταξη του Κατασκηνωτικού Προγράμματος που υλοποιεί η Πανελλήνια Ομοσπονδία Σωματείων Γονέων και Κηδεμόνων Ατόμων με Αναπηρία (ΠΟΣΓΚΑμεΑ) στον Τακτικό Προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Τα δε φορολογικά αιτήματα συνοπτικά αναφέρονται στην ελάφρυνση των ατόμων με αναπηρία από την καταβολή φόρου εισοδήματος, κεφαλαίου (μεταβιβάσεις, κληρονομίες, δωρεές, γονικές παροχές κλπ) και Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (από αγοροπωλησίες ακινήτων και από την αγορά τεχνολογικών βοηθημάτων).

Επιπλέον, στο τραπέζι του διαλόγου τέθηκαν και τα μείζονα οικονομικής φύσεως προβλήματα των ατόμων με αναπηρία και των οικογενειών τους, τα οποία χρήζουν άμεσης επίλυσης, ώστε να επιτευχθεί η οικονομική ελάφρυνση μιας πληθυσμιακής ομάδας που πλήττεται από τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη στη χώρα μας, αφού το 84% αυτών, βρίσκεται εκτός αγοράς εργασίας.

Τα προβλήματα αυτά, καθώς και τον επιτακτικό χαρακτήρα της ανάγκης χορήγησης επιδόματος θέρμανσης είχε τονίσει η Συνομοσπονδία με επιστολή που απέστειλε στον Πρωθυπουργό κ. Κ. Καραμανλή στις 23 Αυγούστου 2006, ενόψει της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, επισημαίνοντας ότι η χορήγηση του

επιδόματος θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία, είναι αναμφίβολα ζήτημα μείζονος σημασίας, καθώς συνιστά μια διόλου αμελητέα ένεση που θα απαλύνει τη δυσχερή οικονομική κατάσταση των ατόμων με αναπηρία και είναι ουσιαστικά ένα βήμα προς τη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία, συνθήκες ιδιαίτερας δυσχερείς, αφού τα προβλήματα που επί σειρά ετών ταλανίζουν τα άτομα με αναπηρία παραμένουν στην πλειοψηφία τους ανεπίλυτα.

Ο κ. Αλογοσκούφης από την πλευρά του:

- Δεσμεύτηκε για την τροποποίηση της νομοθεσίας που προβλέπει τη σύνδεση της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, ώστε να μετέχει εκπρόσωπος της Συνομοσπονδίας στην ΟΚΕ.
- Επαναβεβαίωσε τη στενή συνεργασία της Ε.Σ.Α.μεΑ. με το Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών για την προετοιμασία του Εθνικού Στρατηγικού Πλαισίου Αναφοράς της περιόδου 2007-2013.
- Θεώρησε δίκαιο το αίτημα της Συνομοσπονδίας για τη χορήγηση επιδόματος θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία, χωρίς όμως να δεσμευτεί για την χορήγησή του, παρά μόνο για τη συζήτηση του θέματος αυτού με το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.
- Δεσμεύτηκε για την αύξηση του αφορολόγητου για τα άτομα με αναπηρία και δήλωσε πως θα εξετάσει το ύψος της αύξησης.
- Σ' ότι αφορά το κρίσιμο ζήτημα της πρόβλεψης κονδυλίων για προσλήψεις στους φορείς

της Πρόνοιας, παρέπεμψε στην ηγεσία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, το οποίο κατά δήλωσή του είναι αρμόδιο να θέτει προτεραιότητες.

- Για το ζήτημα των επιχορηγήσεων της Ε.Σ.Α.μεΑ. και των φορέων - μελών της δήλωσε ότι θα εξεταστούν.
- Δεσμεύτηκε για νέα συνάντηση με την Ε.Σ.Α.μεΑ. στις αρχές Νοεμβρίου, πριν την κατάρτιση του Κρατικού Προϋπολογισμού 2007, προκειμένου να ενημερώσει τη Συνομοσπονδία για τις τελικές του αποφάσεις.

Ο Πρόεδρος της Συνομοσπονδίας κ. Βαρδαστάνης, μετά τη συνάντηση, δήλωσε: "Θα αναμένουμε τη νέα συνάντηση με την ηγεσία του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών στις αρχές Νοεμβρίου, όμως στο κρίσιμο ζήτημα της προνοιακής πολιτικής, φοβούμαστε ότι το 2007 θα είναι μια πιο δύσκολη χρονιά από το 2006".

Πρωτοβουλία της Ε.Σ.Α.μεΑ. για τη διοργάνωση Ημερίδας για το ΕΣΠΑ 2007-2013 στο πλαίσιο της 3ης Δεκεμβρη, Εθνικής Ημέρας ΑμεΑ

Με αφορμή τον εορτασμό της φετινής 3ης Δεκεμβρη, Εθνικής Ημέρας των Ατόμων με Αναπηρία, η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία, ως τριτοβάθμια οργάνωση εκπροσώπησης των ατόμων με αναπηρία και Κοινωνικός Εταίρος της ελληνικής Πολιτείας για θέματα που α-

φορά στα άτομα με αναπηρία, πρότεινε με επιστολή της στις 2 Οκτωβρίου 2006 προς τον Υφυπουργό Οικονομίας και Οικονομικών, κ. Χ Φώλια και τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κ. Γ. Κωνσταντόπουλο την από κοινού διοργάνωση Ημερίδας με θέμα το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς περιόδου 2007-2013.

Αναμφίβολα το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς (ΕΣΠΑ) 2007-2013 μπορεί και πρέπει να αποτελέσει ένα εργαλείο για την αναβάθμιση της θέσης των ατόμων με αναπηρία στην ελληνική Πολιτεία και Κοινωνία, στο πλαίσιο των υποχρεώσεων που διαμορφώνουν οι νέοι Κανονισμοί των Ευρωπαϊκών Ταμείων, και ιδιαίτερα το άρθρο 16 του νέου Γενικού Κανονισμού των Ταμείων, που καθιστά υποχρεωτική την ενσωμάτωση του κριτηρίου της προσβασιμότητας και της αρχής της μη διάκρισης στα υπό κατάρτιση Τομεακά και Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα του ΕΣΠΑ 2007-2013.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ. πρότεινε τη διεξαγωγή Ημερίδας με τίτλο "Τα Άτομα με Αναπηρία στο Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007-2013: Προκλήσεις και Προοπτικές", μεταξύ της 27ης και 30ης Νοεμβρίου, αφού η 1η Δεκέμβρη είναι ημέρα αφιερωμένη στο AIDS και η 3η Δεκέμβρη δεν είναι εργάσιμη ημέρα (Κυριακή.)

Για την επιτυχημένη διοργάνωση της εν λόγω ημερίδας η Συνομοσπονδία τόνισε την ανάγκη συγκρότησης μιας Οργανωτικής Επιτροπής, η οποία εκτός από τα τεχνικά θέματα της όλης διοργάνωσης, θα είναι αρμόδια και

για τη σύνταξη του προγράμματος, το οποίο πρέπει να έχει ολοκληρωθεί περί τα τέλη Οκτωβρη. Στην Ημερίδα θα προσκληθούν ως ομιλητές, πέραν των εκπροσώπων της Συνομοσπονδίας και των Υπουργείων και στελέχη των Διαχειριστικών Αρχών που συμμετέχουν στο σχεδιασμό των υπό κατάρτιση Επιχειρησιακών Προγραμμάτων.

Η υλοποίηση μιας τέτοιας ιδέας, αν μη τι άλλο μπορεί να συμβάλει σημαντικά στην κατανόηση του νέου πλαισίου που δέχονται οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί για τα άτομα με αναπηρία, γεγονός που με τη σειρά του οδηγεί στην ανεύρεση διεξόδων και λύσεων, ώστε να προωθηθούν με τον καλύτερο δυνατό τρόπο τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία.

Συνάντηση του Προεδρείου της Ε.Σ.Α.μεΑ. με τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γ. Παπανδρέου

Συνάντηση με τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. κ. Γ. Παπανδρέου πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 01/09/2006 το Προεδρείο της Ε.Σ.Α.μεΑ., το οποίο παρουσίασε στον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα θέματα που απασχολούν τα άτομα με αναπηρία και τις οικογένειές τους, ιδιαίτερα αυτά που σχετίζονται με την οικονομική και κοινωνική πολιτική ενόψει της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης αλλά και της Κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού 2007.

Το Προεδρείο της Συνομοσπονδίας επεσήμανε στον κ. Γ. Πα-

πανδρέου ότι η χώρα έχει ανάγκη ενός Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Αναπηρία, με σημαντική αύξηση των πόρων που διατίθενται για αυτόν το σκοπό είτε από τον Προϋπολογισμό του Κράτους είτε από τις ευρωπαϊκές χρηματοδοτήσεις.

Το Προεδρείο της Συνομοσπονδίας ζήτησε από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να στηρίξει την πρόταση της Συνομοσπονδίας για να δοθεί το επίδομα θέρμανσης στα άτομα με αναπηρία. Ο Πρόεδρος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ανακοίνωσε στο Προεδρείο της Ε.Σ.Α.μεΑ. ότι το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει αναλάβει ήδη σχετική πρωτοβουλία για αυτό το θέμα.

Επίσης, η αντιπροσωπεία της Συνομοσπονδίας ζήτησε από τον κ. Παπανδρέου να στηρίξει την πρόταση της Συνομοσπονδίας για τη θέσπιση εγγυημένου εισοδήματος αξιοπρεπούς διαβίωσης για τους Έλληνες και Ελληνίδες με αναπηρία που είναι ανασφάλιστοι και ζουν με επίδομα 210 ευρώ το μήνα, για τους ομογενείς με αναπηρία και για τους μόνιμους μετανάστες με αναπηρία ίσον με το 20πλάσιο του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη και εγγυημένο επίδομα για τα προαναφερθέντα άτομα 400 ευρώ το μήνα.

Η Συνομοσπονδία ζήτησε από τον Πρόεδρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να στηρίξει τις προτάσεις που έχουν κατατεθεί στην Κυβέρνηση σχετικά με την αύξηση των κονδυλίων για την Πρόνοια, την επιχορήγηση της Ε.Σ.Α.μεΑ. και των φορέων μελών της και την ικανοποίηση των λοιπών οικονομικών της αιτημάτων. Επιπρόσθετα, η Συνομοσπονδία παρουσίασε

τις προτάσεις της για τη φορολογική ελάφρυνση των ατόμων με αναπηρία.

Ο Πρόεδρος της Ε.Σ.Α.μεΑ, κ. Γ. Βαρδακαστάνης δήλωσε ότι όλα τα κόμματα, όλοι οι αρμόδιοι φορείς της εξουσίας, οφείλουν να στηρίξουν τον δίκαιο αγώνα του αναπηρικού κινήματος στην προσπάθεια του να εξασφαλίσει το αυτόνομο: ίσους όρους διαβίωσης των ατόμων με αναπηρία με τους υπόλοιπους συμπολίτες τους.

Αξίζει, τέλος, να σημειωθεί ότι η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία υπέβαλε με επιστολή της προς τον Πρωθυπουργό στις 29 Αυγούστου 2006 αίτημα για συνάντηση μαζί του εν όψει της Διεθνούς Έκθεσης Θεσσαλονίκης, το οποίο δεν έγινε δεκτό.

Ομιλία του Προέδρου

της Ε.Σ.Α.μεΑ στην Ημερίδα του ΥΠ. Υγείας και του ΙΚΠΑ, για το ICF και την Κάρτα Αναπηρίας

Ο Πρόεδρος της Εθνικής Συνομοσπονδίας κ. Γ. Βαρδακαστάνης παρέστη και απηύθυνε χαιρετισμό στην Ημερίδα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, του Ινστιτούτου Κοινωνικής Προστασίας και Αλληλεγγύης και της Ειδικής Υπηρεσίας Διαχείρισης του Ε.Π. "Κοινωνία της Πληροφορίας", με θέμα "Το νέο σύστημα Ταξινόμησης και Αξιολόγησης Ατόμων με Αναπηρία - ICF και η Κάρτα Αναπηρίας", που έλαβε χώρα την Πέμπτη 21 Σεπτεμβρίου 2006.

Η Ε.Σ.Α.μεΑ και το αναπηρικό κίνημα της χώρας επεσήμανε πως στηρίζει την προσπάθεια για την ενσωμάτωση του νέου συστήματος Ταξινόμησης και Αξιολόγησης

των Ατόμων με Αναπηρία, εφόσον όμως η προσπάθεια αυτή γίνει χωρίς εκπτώσεις και περιορισμούς και φυσικά με την προϋπόθεση ότι έχει πανελλαδική εμβέλεια, καλύπτοντας κάθε σημείο της χώρας.

Όσον αφορά στην Κάρτα Αναπηρίας, ο κ. Γ. Βαρδακαστάνης επανέλαβε την πάγια θέση του αναπηρικού κινήματος, τονίζοντας πως η Κάρτα πρέπει να έχει χαρακτηριστικά ταυτότητας και να ρυθμίζει εν συνεχεία τις σχέσεις του ατόμου με αναπηρία τόσο με τον δημόσιο όσο και με τον ιδιωτικό τομέα, τονίζοντας παράλληλα ότι η δημιουργία μιας Κάρτας χωρίς αυτά τα χαρακτηριστικά δεν αποτελεί παρά άσκοπη και χωρίς νόημα σπατάλη πόρων.

Ο κ. Βαρδακαστάνης δήλωσε: "Η σύνδεση της εισαγωγής του νέου συστήματος Ταξινόμησης και Αξιολόγησης Αναπήρων - ICF και

της Κάρτα Αναπηρίας με την επανεξέταση των συνταξιούχων αναπήρων του ΙΚΑ και άλλων ταμείων και ένα ανελέητο κυνήγι μαγισσών βρίσκει το αναπηρικό κίνημα τελείως αντίθετο. Η εισαγωγή των νέων αυτών δεσμών απαιτεί και προϋποθέτει συναίνεση και συνεννόηση και δημιουργία κλίματος εμπιστοσύνης ότι αυτοί οι δεσμοί θα υπερασπίζονται τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και δεν θα λειτουργήσουν ως αστυνομικά μέτρα που επιχειρούν να ενοχοποιήσουν τους "φτωχοδιαβόλους" συνταξιούχους αναπηρίας και επιδοματούχους αναπηρίας συλλήβδην. Αντί αυτών των παραληρημάτων, πρέπει να διατεθούν πόροι για την ενίσχυση της πρόνοιας και την εξάλειψη των πραγματικών προβλημάτων των ατόμων με αναπηρία.

Έντονη διαμαρτυρία της Ε.Σ.Α.μεΑ. για τις δηλώσεις του Υπουργού Απασχόλησης περί επανεξέτασης των αναπηρικών συντάξεων 132.000 ατόμων

Την έντονη διαμαρτυρία της εξέφρασε η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία για τις δηλώσεις του Υπουργού Απασχόλησης κ. Σ. Τσιτουριδής μετά τη συνάντησή του με τον διοικητή του ΙΚΑ κ. Γ. Βαρθολομαίο, περί επανεξέτασης 132.000 αναπηρικών συντάξεων, στο πλαίσιο του εξορθολογισμού των δαπανών του Ιδρύματος.

Σύμφωνα με τον κ. Τσιτουριδή, τον Οκτώβριο του 2006 θα γίνει ανοιχτή δημόσια κλήρωση 5 Νο-

μών της χώρας, όπου θα διεξαχθούν οι έλεγχοι από την 1η Νοεμβρίου 2006 έως τις 31 Ιανουαρίου 2007, για να ακολουθήσουν έπειτα και οι υπόλοιποι Νομοί της χώρας.

Η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία τόνισε ότι η διαρκής αναφορά των εκάστοτε κυβερνήσεων σε ελέγχους και επανεξετάσεις γύρω από τα θέματα των ατόμων με αναπηρία με τον υπαινιγμό ότι πρόκειται για αναπήρους - μαϊμού, έχει δηλητηριάσει τον πολιτικό βίο της χώρας και παράλληλα έχει δημιουργήσει προβλήματα ηθικής και κοινωνικής σημασίας για τα άτομα με αναπηρία.

Ο Πρόεδρος της Ε.Σ.Α.μεΑ. κ. Γ. Βαρδακαστάνης δήλωσε: "Υποστηρίζουμε τον αυστηρό έλεγχο όταν αυτός είναι εξατομικευμένος και επαρκώς αιτιολογημένος, αλλά σε καμιά περίπτωση δεν πρέπει να αφορά το σύνολο των ατόμων με αναπηρία. Η κυβέρνηση πρέπει να δημιουργήσει ένα σύστημα αξιολόγησης των δικαιούχων αναπηρικής σύνταξης διαφανές και ανοιχτό, ώστε να μην φτάνουμε στο σημείο να δημιουργούνται τέτοια ζητήματα. Η δημιουργία θολού τοπίου κάνει την κοινή γνώμη ανεκτική, την απονευρώνει και δημιουργεί το έδαφος, ώστε να γίνονται αβίαστα αποδεκτές οι όποιες περικοπές. Στη συγκεκριμένη περίπτωση ουσιαστικά 132.000 πολίτες οδηγούνται σε μια ιδιότυπη κοινωνική και πολιτική ομηρία, η οποία κρίνεται από το αναπηρικό κίνημα".

Επιστολή διαμαρτυρίας της Ε.Σ.Α.μεΑ. στον Υ-

πουργό Εμπορικής Ναυτιλίας για τα άλυτα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία στις διαθαλάσσιες μετακινήσεις τους

Την έντονη διαμαρτυρία και δυσαρέσκειά της εξέφρασε με επιστολή της στον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Μ. Κεφαλογιάννη, η Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία στις 19 Ιουλίου 2006.

Παρά τις επίμονες και επίπονες προσπάθειες και πιέσεις από πλευράς της Συνομοσπονδίας, για τον καθορισμό συνάντησης με τον Υπουργό, ώστε να τεθούν επί τάπητος τα πολλά και σημαντικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν τα άτομα με αναπηρία της χώρας μας αναφορικά με τις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες, δεν υπάρχει μέχρι σήμερα καμιά απάντηση από πλευράς του Υπουργείου και το κυριότερο δεν έχει γίνει καμιά ενέργεια προς επίλυση των ζητημάτων αυτών.

Με την επιστολή της, η Ε.Σ.Α.μεΑ. ζήτησε τον άμεσο καθορισμό συνάντησης εκπροσώπων της με τον κ. Κεφαλογιάννη, στην προσπάθεια ανεύρεσης οριστικής λύσης στα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία στις διαθαλάσσιες μετακινήσεις τους, με στόχο τη χάραξη μακροπρόθεσμης εθνικής στρατηγικής, ώστε να επιτευχθεί η ισότιμη αντιμετώπιση όλων των πολιτών, συμπεριλαμβανομένων των ατόμων με αναπηρία.

Αυτόματη ανανέωση της άδειας παραμονής για

τους μετανάστες με αναπηρία

Μετά από περίπτωση μετανάστη με αναπηρία, ο οποίος απευδύνθηκε στο κέντρο στήριξης της απασχόλησης των Ατόμων με Αναπηρία της Εθνικής Συνομοσπονδίας Ατόμων με Αναπηρία στην Αθήνα, που λειτουργεί στο πλαίσιο του Έργου EQUAL "Ολοκληρωμένη παρέμβαση για την ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στην εργασία" της Αναπτυξιακής Σύμπραξης ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ, η Ε.Σ.Α.με.Α. ενημερώνει ότι βάσει του άρθρου 44 του Νόμου 3386/2005 (ΦΕΚ 212 Α'/13.08.2005) για τους μετανάστες με αναπηρία ισχύουν τα παρακάτω:

Μετανάστες που πάσχουν από σοβαρά προβλήματα υγείας, διακινούνται χορήγηση και ανανέωση άδειας διαμονής για ανθρωπιστικούς λόγους. Προκειμένου να χορηγηθεί η συγκεκριμένη άδεια, πρέπει τα προβλήματα υγείας του αιτούντος να διαπιστώνονται με πιστοποιητικό κρατικού νοσοκομείου ή νοσοκομείου του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Απαραίτητη προϋπόθεση αποτελεί και η προηγούμενη κατοχή άδειας παραμονής από τον αιτούντα.

Η διάρκεια της άδειας παραμονής είναι μέχρι ένα έτος και μπορεί να ανανεωθεί κάθε φορά για ισόχρονο χρονικό διάστημα, δεν υπόκειται στην καταβολή παραβόλου και παρέχει δικαιώμα πρόσβασης στην αγορά εργασίας.

Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται για την υποβολή αιτήσεων στην αρμόδια υπηρε-

σία του Υπουργείου Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, δηλαδή τη Διεύθυνση Αλλοδαπών και Μετανάστευσης (Ευαγγελιστρίας 2, όος όροφος).

Πολυδύναμο δίκτυο Κέντρων Στήριξης της Απασχόλησης για τα Άτομα με Αναπηρία

Στο πλαίσιο του Έργου "Ολοκληρωμένη παρέμβαση για την ισότιμη συμμετοχή των ατόμων με αναπηρία στην εργασία" της Α.Σ. ΝΕΑ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ, το οποίο εντάσσεται στο Πρόγραμμα της Κ.Π. EQUAL, δημιουργήθηκε ένα καινοτόμο πολυδύναμο δίκτυο Κέντρων Στήριξης της Απασχόλησης για τα Άτομα με Αναπηρία.

Τα Κέντρα προσφέρουν στα μεν άτομα με αναπηρία πληροφόρηση σε θέματα κατάρτισης, νομοθεσίας και απασχόλησης, εξατομικευμένη υποστήριξη (συμβουλευτική και ενδυνάμωση) σε θέματα που τα απασχολούν (επαγγελματικά και μη), καθώς και διασύνδεση με άλλες υπηρεσίες, φορείς και οργανισμούς. Στους δε εργοδότες παρέχουν διευκόλυνση στον εντοπισμό ΑμεΑ που επιθυμούν να εργαστούν, ενημέρωση για τη νομοθεσία, για προγράμματα επιδότησης απασχόλησης ΑμεΑ ή εύλογης προσαρμογής του χώρου εργασίας, και υποστήριξη κατά το αρχικό διάστημα τοποθέτησης ΑμεΑ σε θέση εργασίας.

Τα Κέντρα Στήριξης της ΕΣΑμεΑ είναι τα ακόλουθα:

Ε.Σ.Α.με.Α. Αθήνα:

Μυλλέρου 1, 10436, Αθήνα, τηλ.: 210 5238961, fax: 210 5238967, Email: v_karitsa@esaea.gr, Υπεύθυνη επικοινωνίας: Καρίτσα Βάσω, MSc Ψυχολόγος-Σύμβουλος Απασχόλησης

Ε.Σ.Α.με.Α. Θεσ/ίκη:

Βασ. Όλγας 114, 54643, Θεσσαλονίκη, Τηλ.: 2310 842742, fax: 2310 862323, Email: psaea2@otenet.gr, Υπεύθυνη επικοινωνίας: Μαργέλου Ζέτα

Ε.Σ.Α.με.Α. Πάτρα:

Ακτή Δυμαίων 5, 26222 Πάτρα, Τηλ.-fax: 2610 362127, email: esaea@tpp24.gr, Υπεύθυνη επικοινωνίας: Βεινόγλου Χρύσα

Καλούμε όλα τα άτομα με αναπηρία που βιώνουν διακρίσεις λόγω αναπηρίας, αλλά και εκείνα που βιώνουν πολλαπλές διακρίσεις σε συνδυασμό και με άλλους παράγοντες, όπως το φύλο & η μετανάστευση, να προσέλθουν στα Κ.Σ.Α.Α.με.Α., προκειμένου να τους παράσχουμε τη μέγιστη δυνατή υποστήριξη για τα ζητήματα που τους απασχολούν.

"Το Έργο της Αναπτυξιακής Σύμπραξης "Νέα Προσέγγιση" εντάσσεται στο Πρόγραμμα της Κοινωνικής Πρωτοβουλίας EQUAL, Άξονας 1: "Απασχολησιμότητα" και Μέτρο 1.1.: "Διευκόλυνση της πρόσβασης και της επιστροφής στην αγορά εργασίας" και συγχρηματοδοτείται κατά 75 % από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο και κατά 25% από το Υπουργείο Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας".

Θ.Α.

Παιδιά και Έφηβοι με Ειδικές Ανάγκες και Δυνατότητες: Σύγχρονες Τάσεις Εκπαίδευσης και Ειδικής Υποστήριξης

Της Σταυρούλας Πολυχρονοπούλου*

Το βιβλίο με τίτλο "Σύγχρονες Τάσεις Εκπαίδευσης και Ειδικής Υποστήριξης" της Σταυρούλας Πολυχρονοπούλου από τις Εκδόσεις ΑΤΡΑΠΟΣ για λογαριασμό της ίδιας, αποτελεί το πρώτο μέρος μιας σειράς εκδόσεων με γενικό τίτλο "Παιδιά και Έφηβοι με Ειδικές Ανάγκες και Δυνατότητες", μιας σειράς που έρχεται να καλύψει βιβλιογραφικά το χώρο της Ειδικής Αγωγής, κινούμενη γύρω από γνωστικά αντικείμενα που αφορούν στην κοινωνιολογία, τη φιλοσοφία, και ψυχολογία της Ειδικής Εκπαίδευσης.

Με γνώμονα το βαρυσήμαντο ρόλο που μπορεί να παίξει η σωστή και άρτια κατάρτιση των εκπαιδευτικών στην άρση του αποκλεισμού των ατόμων με αναπηρία από την σύγχρονη εκπαίδευση, το βιβλίο απευθύνεται κυρίως σε φοιτητές Παιδαγωγικών Τμημάτων, εν ενεργεία εκπαιδευτικούς, σχολικούς ψυχολόγους, κοινωνικούς λειτουργούς και άλλους ειδικούς επιστήμονες που εργάζονται στο χώρο της Γενικής ή της Ειδικής Εκπαίδευσης και αποσκοπεί αφενός μεν στην ευαισθητοποίηση του αναγνώστη γύρω από την προβληματική της Ειδικής Αγωγής, αφετέρου δε στην παρουσίαση των ευρημάτων της σύγχρονης έρευνας, ώστε να επιτευχθεί η καλύτερη δυνατή εκπαιδευτική αντιμετώπιση των παιδιών και εφήβων με προβλήματα μάθησης ή και συμπεριφοράς.

Με μια ιστορικοκοινωνική αναδρομή στην εξέλιξη της αντιμετώπισης των ατόμων με αναπηρία, τον ορισμό της ειδικής εκπαίδευσης και αγωγής, τον καθορισμό του ρόλου του ίδιου του εκπαιδευτικού στο πρώτο μέρος του, το βιβλίο προετοιμάζει το έδαφος για το δεύτερο μέρος, όπου περιγράφονται οι βασικότερες από τις παραδοσιακές περιπτώσεις ειδικών αναγκών, με έμφαση στις δυνατότητες και ανεπάρκειες των παιδιών με μαθησιακά προβλήματα, φέρνοντας έτσι τον αναγνώστη

σε ουσιαστική επαφή με την προβληματική της ειδικής αγωγής, τα πλεονεκτήματα και της ελλείψεις της που πρέπει να καλυφθούν.

Πρόκειται για ένα απaráμιλλο κράμα της γνώσης που μεταδόθηκε κατά τη διάρκεια μαθημάτων και σεμιναρίων σε φοιτητές του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαίδευσης του Πανεπιστημίου Αθηνών, αλλά και της δημιουργικής παρέμβασης των μαθητών κατά τη διάρκεια τους. Αποτυπώνει και δίνει απαντήσεις στους φόβους, τις ανασφάλειες και τα ερωτήματά τους για τις δυσκολίες και τις δυνατότητες αποδοχής ενός παιδιού με ειδικές ανάγκες μέσα στο συνηθισμένο σχολείο, θέτοντας έτσι τις βάσεις για την αναζήτηση λύσεων ακόμα και σε προσωπικό επίπεδο.

Η ουσιαστικότερη όμως συμβολή του βιβλίου αυτού έγκειται στην σθεναρή υποστήριξη του επιχειρήματος ότι τα παιδιά με και χωρίς ειδικές ανάγκες έχουν τελικά περισσότερες ομοιότητες παρά διαφορές, θέση που απολαμβάνει αναγνώρισης σε διεθνή κλίμακα και κατέχει πρωταρχική θέση στην πολιτική αντιμετώπισης της ανομοιογένειας στα σχολεία, η οποία με τη σειρά της καταδικάζει την εκπαίδευση των ατόμων με ειδικές ανάγκες σε ένα περιβάλλον με διαχωριστικές γραμμές και φραγμούς. Η συνειδητοποίηση αυτής ακριβώς της αλήθειας σε συνδυασμό με την κατάρτιση των εκπαιδευτικών ίσως είναι τελικά η μόνη λύση στα προβλήματα των παιδιών και εφήβων με αναπηρία μέσα στο σχολικό σύστημα, αλλά και η αρχή του τέλους του αποκλεισμού τους από αυτό. **Θ.Α. ✓**

ΤΟ ΝΕΟ ΚΤΙΡΙΟ ΤΗΣ ΕΣΑΜΕΑ

ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ 236 ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

Στα νέα μας γραφεία θα μεταφερθούμε τον Ιανουάριο του 2007

Στα νέα γραφεία θα συστεγασθούν
μαζί με την Συνομοσπονδία
οι ακόλουθες Ομοσπονδίες:

Πανελλήνια Ομοσπονδία Γονέων
& Κηδεμόνων Ατόμων με Αναπηρία,

Ομοσπονδία Κωφών Ελλάδας,

Εθνική Ομοσπονδία
Κινητικά Αναπήρων,

Πανελλήνια Ομοσπονδία
Σωματείων Συλλόγων Ατόμων
με Σακχαρώδη Διαβήτη,

Πανελλήνια Ομοσπονδία
Νεφροπαθών,

Πανελλήνια Ομοσπονδία
Συλλόγων Οικογενειών
για την Ψυχική Υγεία.

Η επικοινωνία
γίνεται καλύτερη!

tp

ΦΡΟΝΤΙΔΑ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Η Ε.Σ.Α.Ε.Α. σε συνεργασία με την εταιρία τηλεπικοινωνιών TelePassport, σας προσφέρει το πρωτοποριακό πρόγραμμα «**TP Φροντίδα και Επικοινωνία**». Τώρα, η επικοινωνία γίνεται καλύτερη. Γιατί με το «**TP Φροντίδα και Επικοινωνία**» όλοι σας, οι μέλη, οι φίλοι αδέρφια και οι υποστηρικτές της Ε.Σ.Α.Ε.Α. έχετε τη δυνατότητα να απολαμβάνετε παιδικές τηλεπικοινωνιακές υπηρεσίες από την TelePassport με τις χαμηλότερες τιμές της αγοράς. Παράλληλα συνεισφέρετε και στηρίζετε καθημερινά τη συνομοσπονδία μας, αφού μέρος των εσόδων από τις κλήσεις σας προσφέρεται από την TelePassport στην Ε.Σ.Α.Ε.Α. και στους φορείς - μέλη της.

Γιατί να εγγραφείτε τώρα στο πρόγραμμα

Ε.Σ.Α.Ε.Α. - TelePassport "ΦΡΟΝΤΙΔΑ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ";

- Τηλεφωνείτε με τις χαμηλότερες τιμές της αγοράς μειώνοντας τον τηλεφωνικό σας λογαριασμό, έως και **40%**!
- Αποκλειστικά και μόνο τα μέλη της Ε.Σ.Α.Ε.Α. κερδίζουν **ΕΠΙΠΛΕΟΝ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ**, στις ήδη χαμηλές χρεώσεις του τιμοκαταλόγου της TelePassport: **2%** στις αστικές κλήσεις και **6%** στις υπεραστικές, διεθνείς και κλήσεις προς κινητά!
- Ενισχύετε, βοηθάτε και στηρίζετε την Ε.Σ.Α.Ε.Α. αφού μέρος των εσόδων από τις τηλεφωνικές σας κλήσεις, προσφέρεται από την TelePassport στη συνομοσπονδία και στους φορείς - μέλη της.

Ενημερωθείτε για το πρόγραμμα

"ΦΡΟΝΤΙΔΑ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ"

καλώντας στο 210 5238961

Για τις υπηρεσίες της TelePassport
καλέστε στο 13899 χωρίς χρέωση
www.telepassport.gr

TelePassport®

TELECOMMUNICATIONS

Μας συνδέουν ποδήλα